Nᴇʀ 39.

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Piątek dnia 31 Marca v. s. 1833 Roku.

Wiadomości Krajowe.

Sankt-Petersburg 21 marca.

Przez naywyższe rozkazy dzienne: 15 marca, Dowódzca 1go Flotnego Ekwipażu, Kapitan 1szey rangi *Hawrinoj*, naznaczony Kapitanem nad portem Sweaborgskim, z liczeniem się we Flocie; wykreślony z listy rang, zmarły Dowódzca 28go Flotnego Ekwipażu i okrętu *Jan Złotousty*, Kapitan 1szey rangi *Mielników*.— *D. 18 marca*: Dowódzca Kijowskiego Inżyniernego Okręgu, Jenerał-Major *Burmejster 2gi*, uwolniony ze służby z przyczyny choroby, z mundurem i pensyą zupełnego wyznaczenia, podług ustawy 6go grudnia 1827 roku. (*R.I.*)

— Przez naywyższe imienne ukazy do Kapituły Orderów, nayłaskawiey mianowani Kawalerami orderu *S. Stanisława 3go stopnia*: znaydujący się przy Jego Cesarskiey Wysokości Następcy Cesarzewiczu i Wielkim Xięciu Alexandrze Nikołajewiczu, Nauczyciele: Akademik *Trinius*, Radzca Stanu *Pletniew*, i Assesor Kollegialny *Reinholt*. (*G.S.P.*)

—Cesarz Jegomość raczył naywyżey utwierdzić Honorowymi Kuratorami Gimnazyow, wybranych przez Dworzan: Gubernii Jarosławskiey, Jenerała-Majora *Selifontowa*; Połtawskiey, Marszałka Gubernialnego, Assesora Kollegialnego *Kapnista*; Czernihowskiey, Prezydenta tameczney Izby Sądu Cywilnego, Rzeczywistego Radzcę Stanu *Miłoradowicza*; i Orenburskiey, Porucznika *Palerykowa*. (*G.S.*)

— W 1szym Nrze Dziennika Ministeryum Spraw Wewnętrznych umieszczona jest wiadomość o liczbie małżeństw rozwiedzionych w Państwie Rossyyskiém w 1831 roku, z którey okazuje się, że liczba wszystkich rozwiedzionych małżeństw było 210; w tey liczbie, z przyczyny niezdolności 2, z przyczyny niewierności 6, z przyczyny ucieczki i niewiadomości o osobach 103, z przyczyny zesłania do Syberyi 69, z przyczyny weyścia w związek z życia pierwszych osób 25, dla pokrewieństwa i małoletności 4, z przyczyny pobłogosławienia ślubu przez roskolniczych kapłanów 1. W tey wiadomości objęte są tylko rozwody Cerkwi Prawowierney. (*P.P.*)

— 23 lutego b. r. odbyło się u P. Sekretarza Stanu *Łonginow*, posiedzenie komitetu, pierwszego w Rossyi Towarzystwa transportów z zabezpieczeniem. Czytano zdanie sprawy z roku 1832 i z dziesięciu lat ostatnich. Z niego daje się widzieć, że od roku 1823 po 1833 zakład ten przewiózł do rozmaitych miast 2,788,490 pudów różnych ciężarów, z których 19,870 pudów 35 funtów rzeczy skarbowych. Zabezpieczenia wyniosły, w ogóle 9,423,570 rubli; w tey liczbie, za skarbowe posyłki, 532,438 rubli; gotowych pieniędzy w obrócie było 4,402,204 rubli 21¼ kop.; wypłacono furmanom za przewoz 4,079,312 rub. 49 kop.; za szkody poczynione w drodze i utracone rzeczy wypłacono 19,552 r. W ciągu 9ciu lat wydano członkom towarzystwa 60,000 rubli dywidendy; i, po odtrąceniu wszystkich wydatków, po dzień 1 stycznia 1833 pozostało w kassie 143,698 r. 34 kop., z których 98,844 r. 9 kop. umieszczone zostały w banku handlowym na procent.

Tak pomyślny stan interessów tego przedsięwzięcia, które naypierwsze urządziło i ułatwiło przewoz ciężarów wszelkiego rodzaju, świadczy o jego użyteczności powszechney i zaufaniu, jakiém go publiczność zaszczyca.

Zakład ten trwać jeszcze będzie przez lat dziesięć, na dotychczasowych zasadach. Za rok 1832 wydaje swoim akcyonistom po 25 procentow; ci, którzy zechcą odebrać swoy kapitał, otrzymają go wraz z odniesionym zyskiem. Termin zgłaszania się o to jest do 1go czerwca bieżącego roku. (*T.P.*)

Związek Rossyi z Turcyą, i Flotta Rossyyska w Konstantynopolu, w 1798 roku. (*Ciąg 3ci*).

Dnia 26 wieczorem, Admirał widział się na brzegu, w domu Posła Rossyyskiego, z pierwszym Dragomanem Porty, Xięciem *Ipsylantym*, który wręczył mu, w imieniu Sułtana, złotą, bogato brylantami sadzoną tabakierę, i oddał w tymże dniu ułożoną deklaracyą Porty. Na mocy jey, tak Rossyyska eskadra razem, jakoteż i inne Rossyyskie statki w szczególności, przez cały czas działań wojennych przeciw Francuzom używały wolney żeglugi z Czarnego na Śrzódziemne morze i wzajemnie; obie floty obowiązały się nawzajem wydawać zbiegów. Morskim i lądowym Zwierzchnościom Tureckim zalecono było, dopomagać we wszelkich śrzodkach ostróżności, jakieby Rossyyski Admirał chciał przedsięwziąć przeciw dżumie, i innym panującym na Wschodzie zaraźliwym chorobom; naostatek Porta obowiązała się posłać do wszystkich do niey należących przystani rozkazy, względem okazywania statkom Rossyyskim przyjacielskiego przyjęcia i wszelkiey, w możności będącey, pomocy. Na mocy takowey deklaracyi, Wice-Admirał *Uszakow* prosił o udzielenie flocie jego niektórych materyalnych pomocy, co było wykonane ze wszelką prędkością i akuratnością, dnia zaś 28 miał długą konferencyą z Ministrem *Tomarą*, z Tersana-Eminim czyli Jenerał-Intendentem, i wielą innymi wyższymi urzędnikami floty Tureckiey. Konferencya odbywała się niedaleko Bujukdere, w miasteczku Terapii, i przeszła na naradach o naykorzystnieyszym sposobie działania przeciw nieprzyjacielowi, stojącemu już na mocney stopie w Egipcie, podległym Turcyi, a który przez to obraził to Mocarstwo. Powszechną opinią postanowiono: przyłączyć do eskadry Rossyyskiey równą jey co do siły Turecką, i potém, rozdzieliwszy je na trzy części, jedney z nich udać się dla krążenia między wyspą Rodos a stałym lądem, dla zasłonienia wyspy Kandyi i całego Archipelagu, pozostałym zaś dwóm pośpieszyć na morze Adryatyckie dla bronienia należącego do Porty Albańskiego brzegu od wylądowań, jakieby mogli tu uczynić Francuzi z Ankony, i razem zająć się oswobodzeniem byłych Weneckich czyli Jońskich wysp, gdzie, oprócz Korfu, nieprzyjaciel miał bardzo małe garnizony, i gdzie skutek zdawał się być tym pewnieyszy, gdyż w liczbie znakomitszych mieszkańców, którzy mieli wpływ na umysły swych współobywateli, bardzo wielu służyło wprzódy w Rossyyskiey Czarnomorskiey flocie. O wszystkich tych rozporządzeniach postanowiono było uwiadomić Dowodzącego eskadrą Angielską na morzu Srzódziemnem, Lorda *Nelsona* i ofiarować mu pomoc połączoney Rossyysko-Tureckiey floty, przeciw Francuzkiey eskadrze, mającey wypłynąć z Brestu, dla ratowania korpusu Jenerała Bonapartego, który po rozbiciu floty, co go tam z korpusem przywiozła, w sławney Abukirskiey bitwie, pozostał bez sposobu powrócenia do Europy. Bitwa ta zaszła w miesiącu lipcu 1798 roku przy uyściu Nilu, była, jak wiadomo, wygrana przez Lorda *Nelsona* i zadała śmiertelny cios wyprawie, przedsięwziętey przez Francuzkiego Wodza. Zguba jego lub niewola zdawała się być nieuchron-

ną, środki Francyi oczywiście były tym wypadkiem osłabione, z tego powodu Pełnomocnicy trzech Mocarstw, Rossyi, Turcyi i Anglii, znaydujący się podówczas w Konstantynopolu, widząc przyjaźną porę do rozpoczęcia wojennych działań, chcieli przystąpić do nich w jak nayprędszym czasie. Rozkaz Dworu Rossyyskiego, otrzymany przez Wice-Admirała *Uszakowa* dnia 29 sierpnia, na drugi dzień po tey naradzie, zupełnie nadawał mu władzę, działania wedle nakreślonego dniem przedtém planu.

Dnia 30, w Sułtańskim Pałacu Bebeku, odbyła się nowa konferencya, na którey ze strony Rossyyskiey przytomni byli Radzca Tayny *Tomara* i Wice-Admirał *Uszakow*; z Tureckiey Reis-Effendy (Minister Spraw Zagranicznych), Tersana-Emini i Liman-Reis, czyli Kapitan Konstantynopolitańskiego Portu, z Angielskiey zaś, Pełnomocnik Rządu Wielkiey Brytanii P. *Smit*. Narady tey konferencyi zgadzały się zupełnie z poprzedzającą, z tą tylko odmianą, że, zamiast trzeciey części połączoney floty, postanowiono było wyprawić do Rodos tylko po dwie fregaty z każdey eskadry, i dziesięć łodek kanonierskich. Te ostatnie sądzono być potrzebnemi dla wzmocnienia eskadry Angielskiey, krążącey przy brzegach Egiptu, pod dowództwem sławnego Kapitana-Komandora, potém Admirała, Sir Sydneja *Smita*, który miał zamiar zabrać lub zniszczyć transporta, które po porażce pod Abukirem schroniły się do przystani Alexandryyskiey, lecz nie miał potrzebnych do tego małych statków. (*P.P.*)

Warszawa dnia 1 kwietnia.

JW. Hrabina *Strogonow* wróciła z *Petersburga* do tuteyszey stolicy.

JPP. Magistrowie Oboyga Prawa: Ambroży *Majewski*, Józef *Zagurowski*, Rafał *Mirowski*, po złożeniu examinu na dniu 14 stycznia 1833 roku, a zatwierdzeniu tegoż przez Kommissyą Rządową Sprawiedliwości Królestwa Polskiego pod dniem 14 z. m., uznani zostali zdolnymi do sprawowania wszelkich urzędów w linii sądowey do klassy 2giey należących, z przyzwoitym dla kraju użytkiem.

— Dnia 4 —

Wyszło z druku opisanie życia ś. p. J. C. Mości Wielkiego Xięcia Konstantego, z ryciną jego wizerunku. (*G.W.*)

TURCYA.

Konstantynopol dnia 2 marca.

Z końcem zeszłego lata, ukończono tu wiele budowli rządowych; między innemi zbudowano nowe koszary dla gwardyi i kaplicę, także wieżę Galata i Leandra.

Goniec, który na sardyńskim okręcie przewozowym wysłany był przez Seraskiera i Admirała francuzkiego Roussin do Vice-Króla Egiptu z depeszami, powrócił już z Alexandryi przed kilku dniami z odpowiedzią. Zdaje się, iż zamiary Mehemeda Alego są wiadome ministeryum francuzkiemu, ponieważ niezwłócznie wysłano korwetę Diligente z powyższą odpowiedzią przez Tulon do Paryża; o czém jednak nayglębsze zachowują milczenie.

Belgrad dnia 15 marca.

Doniesienie o powołaniu pospolitego ruszenia w całey Turcyi, spowodowało Namiestnika Serwii, Xięcia Miłosza, do przedsięwzięcia tak licznych środków dla pomnożenia siły zbroyney, że równocześnie na wezwanie Sułtana, może stawić znaczny kontyngens, i na wszelkie wypadki zabezpieczy wewnątrz i zewnątrz spokoyność własnego kraju; dla tego rozkazał zwołać, nie tylko na urlopach będących woyskowych do niezwłócznego stawienia się pod właściwe chorągwie, lecz nadto polecił właściwym kantonom uskutecznić pobór do woyska teraz przypadający. Co się tycze pospolitego ruszenia, do którego stawienia równocześnie z innymi Namiestnikami prowincyy Tureckich jest wezwany, postanowił, za porozumieniem swoich radców, zasięgnąć rady Rządu Rossyyskiego, pod którego opieką ten kray dotąd zostaje. (*G.C.*)

AUSTRYA.

Wiedeń d. 16 marca.

Po nadeszłych tu doniesieniach o dalszych postępach Ibrahima Paszy, otrzymaliśmy także wiadomość, iż widoki Posłów w Konstantynopolu były podzielone; tak naprzykład: posłowie Francuzki i Angielski byli tego zdania, aby sprawa Turecko-Egiptska załatwioną została przez układy; a zaś Poseł Rossyyski żądał, aby Mehemed Ali, jabuntownik przeciwko swemu prawemu Władzcy, poddał się bezwarunkowo.

Nagle rozeszła się tu wiadomość, którą miały odebrać w tey chwili domy handlowe, że Mehemed zawarł z Mahmudem pokóy; nie wyrażono jednak, ani dnia zawartego traktatu, ani jego warunków. Z nagłości, z jaką to dzieło przyszło do skutku, wnosić można, iż ten wypadek znaczne zdziałać może skutki. — Mocarstwa starały się w tey chwili szczególniey o to, aby Ibrahim pasza nie wstąpił nogą na ziemię Europy; wszystkie inne względy pominiono, i zostawiono dalszym roztrząsaniom. Zapewniają, że Mehemed-Ali żądał godności Królewstwa dla Egiptu, jaka istniała w Algierze, a dla siebie tytułu Króla. Jeżeli Syrya i wyspa Kandya pozostaną podległemi Egiptowi, natenczas położenie Porty wcale nie lepiey zabezpieczone, jak niegdyś położenie rzeczypospolitey Kartagińskiey, po drugiey Punickiey woynie. Mehemed Ali będzie mógł, za stoczeniem jedney tylko bitwy, krótki odbywszy pochod, założyć swą siedzibę w Europie.

— Dnia 23 —

Powszechnie tu utrzymują, iż półkownik Prokesch-de-Osten, wysłany teraz z poleceniami do Alexandryi, mianowany będzie Cesarsko-Austryackim posłem przy Królu Grecyi.— Cesarzowa nasza ma bydź w tym roku koronowana, jako Królowa Czeska, w Pradze, stołecznem mieście tegoż Królestwa.— P. Ottenfels, internuncyusz Austryacki, którego posadę miał zastępować tymczasowo Baron Stürmer, pozostanie w Konstantynopolu, aż do zupełnego załatwienia sprawy turecko-egiptskiey.

Przez nadzwyczayną sposobność otrzymaliśmy do dnia 7 t. m. z Konstantynopola następujące wiadomości: „Sułtan mocno jest rozgniewany, z powodu czynionych przez Ibrahima paszę nowych postępów, które także w świecie dyplomatycznym nadzwyczayną sprawiły czynność. Odbywają się w Konstantynopolu narady: czyli flota Rossyyska w tych okolicznościach ma opuścić Bosfor, lub nie? — Porta, jak twierdzą, ma się z wielką zaciętością sprzeciwiać żądaniom niektórych posłów. Flota Rossyyska przy odeyściu tych wiadomości zostawała w Bosforze.

Głoszą tu, że Ibrahim pasza przeniósł główną kwaterę swojego woyska do Brussy, gdzie się także sam osobiście znayduje. (*G.C.*)

Podług *Allgemeine Zeitung*, wszyscy dowodzący Jenerałowie w krajach Austryackich mają bydź zwołani, dla naradzenia się nad zmnieyszeniem stanu armii, a raczey nad zaprowadzeniem w niey oszczędności.

Na wyspie *Scio* wylądowało 8,000 ludzi z armii *Ibrahima* Paszy.

Dnia 19 przybyły tu korpusy minerów, saperów i pionierów, z swoich pobliskich kwater. Wielka część udaje się do *Brixen*, dla pracowania przy tamecznych fortyfikacyach. Reszta korpusu Inżynierów uda się do Wenecyi, dla uzupełnienia wzmocnień tak tameyszych jak też Istryi i Dalmacyi brzegów, które już są w zupełnym stanie obronnym, i będą bezpiecznem schronieniem dla marynarki handlowey Austryackiey, przed napaścią nieprzyjaciela. Za główne punkta tego umocnienia, uważać można *Wenecyą*, wspaniały port *Pola* w Istryi, i *Porto Rè*, *Spalatro*, *Zara*, *Raguza* i *Cattaro* na brzegu Dalmacyi. Budują także ciągle wieże w *Lintz*; ten użyteczny wynalazek, Arcy-Xięcia *Maxymiliana I*, u-

zupełnia powoli linią obronną Austryi, bez żadnego szmeru i nie zwracając niczyjey uwagi. Koszta potrzebne do takich przedsięwzięć, nie są zaspakajane nowemi podatkami, lecz przez chwalebną oszczędność, którą Dwór zachowuje ciągle w swoich wydatkach i w oddziałach należących do wyższych urzędów Dworu, przez co lista cywilna codzień znacznie się zmnieysza, i jest teraz daleko mnieysza, jak w wielu innych krajach.

(*G.W.*)

Niemcy.

Frankfort d. 22 marca.

Allgemeine Zeitung donosi z Szwaycaryi pod d. 11 b. m., że słychać, iż obcy Posłowie nie udadzą się do *Zurich* przy otworzeniu Seymu, jak zwykle dotąd bywało.

Uroczysty wjazd Saskiego Posła dla proszenia o rękę Xiężney, dla Xięcia Współ-Rejenta, ma nastąpić w *Monachium* dnia 26 marca. (*G.W.*)

Hamburg d. 28 marca.

W tey chwili giełda jest w nadzwyczaynym ruchu. Kilka domów handlowych otrzymały listy z Hiszpanii i Anglii: pierwsze donoszą o powrócie połączonych flott do *Deal*, i o układach za pośrednictwem nowego Posła Hollenderskiego, a drugie o zupełném przekształceniu rządu w *Madrycie*. Królowa ma znowu rządzić, gdyż Król ma bydź niebezpiecznie chory. Admirał *Sartorius* oddalony został przez *Don Pedra*. Obligacye Kortezów nieustannie się podnoszą, w tey chwili stoją na 19½ i dóydą zapewne do 20. *Rothschild* jest czynny i pożyczka *Don Miguela*, jak się zdaje, ma swych negocyantów. Słychać, że przybył kuryer z *Madrytu*, który donosi o niepewném położeniu kraju, lubo żadne nie zagraża niebezpieczeństwo. Tuteysze renty, równie jak wczoray, źle stoją. Przed Kolumnadą stoi przeszło 30 pojazdów tuteyszych domów handlowych, których ajenci co chwila wysyłają rapporta. Papierami Belgiyskiemi i Neapolitańskiemi odbywają także interessa. (*G.W.*)

Prussy.

Berlin dnia 25 marca.

Dowiadujemy się z wiarogodnego zrzódła, że układy z Bawaryą, o przystąpienie tego Królestwa do naszego systemu celnego, idą pomyślnie, i że niedługo ostateczna ugoda zawartą zostanie. Słychać, że niezwłócznie w tym samym przedmiocie nastąpi porozumienie się z Saxonią, względem czego znayduje się tu Minister skarbu P. *Zechau*, i należy mieć nadzieję, że w całych Niemczech wkrótce zaydą wielkie ulepszenia w handlu i cłach.

(*G.W.*)

Francya.

Paryż dnia 19 marca.

Dziennik *Constitutionnel* donosi znowu o napaściach przez Szuanów popełnionych w *Wandei*, wyraża obawę, iż z wiosną, jak tylko drzewa zazielenią, a zboże wyrastać zacznie, powróci znowu przeszłoroczny stan *Wandei*.

Izba Deputowanych. Posiedzenie z d. 19 marca. Pan *Dupin* dopiero o godzinie 1szey zajął swoje mieysce. Poczém rozpoczęły się rozprawy względem projektu do prawa o przywozie i wywozie cukru. Dwie damy, którym te rozprawy nudne się zdawały, wydobyły swoje roboty, i zaczęły haftować. Prezydent posłał do nich woźnego z grzeczném oświadczeniem, że te roboty jakkolwiek użyteczne, mogłyby się lepiey w domu odbywać. Natychmiast robota znikła, a damy, zarumieniwszy się aż po uszy, udały się po małey chwili do domu.

— *Dnia 20* —

Wszystkie dzienniki, wyjąwszy ministeryalne, są teraz zatrudnione składką dla P. *Laffitte*, wyjąwszy przesłane przez P. *Aguado* 100,000 fr., w pierwszych dwóch dniach nie wiele jeszcze zebrano; lecz pewna osoba, mająca wielki wpływ, podjęła się zebrać znaczną summę. Mówiono wczoray w wieczór, że Marszałek *Soult* ma zamiar wykupić posiadłość dawnego kolegi z własnych funduszow. To ostatnie kilku uważa za szyderstwo, pierwsze jednak przez to stanie się podobnieyszém do prawdy, że Marszałek *Gérard*, ścisły przyjaciel Króla, odwiedził wczoray P. *Laffitte*.

W tey chwili już zebrano pół miliona franków dla Pana *Laffitte*. Dzienniki Paryzkie w jednym dniu przyniosą więcey, niż 50,000 fran.; teatra, które same ofiarowały dać widowiska do tey składki, wnoszą przynaymniey 100,000 fr. w stolicy, a 200,000 na prowincyach. Dzienniki Ministeryalne względem tego zachowują zupełne milczenie. Należy się spodziewać, że w Izbie postarają się o rentę dla Pana *Laffitte*, jak to Amerykanie uczynili z Jenerałem *Lafayette*, który jak wiadomo, otrzymał dobra milion wartujące. Składka przy Dzienniku *Courrier Français* wynosi teraz do 106,401 fr., Pan *Aguado* podpisał 100,000 fr., *Journal du Commerce* zebrał w dwóch dniach 3,776 fr., a *National* tylko 1,600, do czego sam przyłożył się 500 fr. *Journal de Rouen* zebrał zaraz w pierwszym dniu 1,200 fr.; P. *Dupin* dał 3,000 fr.

Wykrywa się teraz coraz więcey szlachetnych czynności Pana *Laffitte*. I tak Pułkownik *Caron* doniosł, że w roku 1820 udał się do Pana *Laffitte*, prosząc go o wsparcie dla żyjących w *Londynie* Francuzów, przymuszonych do schronienia się tamże z powodów politycznych. Na co tenże odpowiedział: „Niezwłócznie 10,000 fran. rozkażę wypłacić w *Londynie*.“ To dobrodzieystwo było wtenczas nieocenionem dla potrzebujących. Wielu się między niemi znayduje, którzy z procentem odpłacić to mogą. P. *Las Cases* wniosł 200 fran.

Przy ulicy *St. Honoré* otworzony będzie d. 21 nowy kościoł Francuzko-Katolickiey religii, a Opat *Chatel* będzie miał mowę przy poświęceniu: chce się w niey wyrazić względem reform w kościele. Będzie także wykonaną muzyka instrumentalna i wokalna, składająca się więcey, jak ze 100 osób.

Symoniści bardzo źle byli przyjęci w *Nimes* i *Montpellier*, mianowicie w pierwszém z tych mieście, gdzie pospólstwo kamieńmi na nich rzucało; udają się teraz do *Cette* i *Marsylii*, dla popłynienia ztamtąd na Wschód.

Słychać, że P. *Cousin* otrzymał od Króla niektóre polecenia względem związków małżeńskich Xięcia *Orleanu*.

Hrabia *Pozzo di Borgo* miał konferencyą z Ministrem spraw wewnętrznych u Prezesa rady, miał bydź temuż udzielony projekt do prawa, względem wychodców politycznych.

Wielu wnioskuje, że w czasie rozpraw o budżecie, punkt o zmienieniu pałaszow piechoty, będzie przyczyną żywych rozpraw.

— *Dnia 21* —

Właściciele Dziennika *Constitutionnel* otworzyli także składkę dla Pana *Laffitte*, i sami naprzód wnieśli 1,000 fr. *Journal de Rouen* zebrał 2,929 fr. Trzecia lista *Courrier Français* wynosi 2,032 fr., druga dziennika *National* 903, a trzecia *Journal du Commerce* 440 fr.

Podług sprawozdania Ministra marynarki, flotta Francuzka liczy podczas pokoju 100 okrętów z 1,692 działami. Okrętów parowych jest 17, podczas gdy flotta Angielska ma 20, stosunek przeto względem okrętów żaglowych przechyla się na stronę Francyi. Spodziewają się także przez nowy wynalazek Barona *Séguier* w otrzymaniu pary, zaprowadzić bardzo korzystne zmiany w żegludze parowey. Co do szkód dla ludzi okrętowych, znayduje się jedna w *Brest* na okręcie liniowym *Orion*. Maytkowie francuzkiey flotty wojenney, dostają mniey więcey miesięczney pensyi 27 fr., gdy tym czasem Amerykańscy mają 55, a Angielscy 37½ fr. Zresztą zostają maytkowie bardzo wspierani przez kassę inwalidów. Maytkowie na okrętach kupieckich pobierają miesięcznie pensyą 37½ fr.

Dziennik *Constitutionnel* pisze: „Wniosek względem nowego dodatku, uczyniony na wczorayszém posiedzeniu przez Ministra marynarki, i

)3(

wystawienie konieczności powiększenia naszych sił morskich na morzu Sródziemném, wzbudziły wczoray powszechną uwagę; sprawy wschodnie zdają się bydź jeszcze bardzo dalekie od ostatecznego ukończenia. Obawiają się, iż *Mehemed Ali* nie przyymie podanych mu warunków, lecz powtórnie wyda swojemu synowi rozkaz postąpienia na przód."

Dziennik *Messager* donosi: „Xiąże *Rovigo* został odwołany i będzie przez Jenerała *Voirol* zastąpiony. Ostatni mało jest znany, a jednak z pewnością można się spodziewać, że ta zmiana jest wielkim tryumfem ludzkości.

Podczas gdy Minister *Argout* żądał od Izby pensyi dla powstańców *Bastylii* i gwardzistów, ranionych przy poskramianiu powstańców Czerwcowych, żądał zarazem znacznych summ dla powstańców Włoskich, Hiszpańskich i t. d. i dla wynagrodzenia gwardyi za przytłumienie powstania w *Wandei*. Doktrynery dziwny mają widzenia i postępowania sposób. U nich złe, dobre, ciemność, światło, nie stanowi różnicy. Morderczym ogniem działowym rozlewając krew, i burząc mury, utrzymują, iż są w stanie pokoju, a jeńców wojennych nazywają brańcami pokoju; przysposobienie broni nazywają rozbrojeniem, wszystko inaczey uważają i nazywają; dla tego też niewiadomy jest rzeczywisty stan stosunków, tak wewnętrznych, jak zewnętrznych Francyi, zaledwo przecież Izby rozpoznać zdołały nową nomenklaturę czynności doktrynerskich.

Minister spraw zagranicznych, miał wczoray konferencyą z Hrabią *Appony*, względem spraw Lewantskich, zdaje się, że te sprawy zwróciły na siebie całą uwagę Xięcia *Broglie*.

Xiąże *Talleyrand* jest tu oczekiwany w pierwszych dniach kwietnia; w jego hotelu czynią potrzebne przygotowania.

Coraz pewniey twierdzą, że Ministeryum przełoży Izbie projekt do prawa, na rzecz Pana *Laffitte*. Summę, którą tenże od 15 lat wydał w dobroczynnych celach, oznaczają, lubo z przesadzeniem, na 19½ milionów fran.

Constitutionnel stara się dowieść, że rozwiązanie ministeryum jest bliskie i niezawodne, gdyż okazały się już pewne tego symptomata, to jest: milczenie nayzapaleńszych jego obrońców.

Wczoray w wieczór otrzymał Minister spraw zagranicznych depesze od P. *Rayneval* z *Madrytu*, które donoszą o częściowey zmianie Ministeryum. Słychać, że Królowa podała kandydatów.

Podług niezawodnych wiadomości Xiąże *Talleyrand* ma zamiar, ulegając życzeniom Xiężney *Dino*, pozostać w *Londynie*. Przedsięwezmie tylko na krótki czas podróż do Francyi.

— *Dnia 22* —

Jenerał *Guilleminot* wkrótce uda się do *Strażburga*. Celem tey podróży jest ukończenie prac, około oznaczenia granic na naszey wschodniey stronie, które się już rozpoczęły przed rewolucyą Lipcową, przez Kommissyą, którey Prezesem jest Jenerał, lecz jeszcze nie była ukończoną. Zresztą podróż ta tylko kilka tygodni trwać będzie.

Minister woyny wydał rozkaz, aby roboty we wszystkich fabrykach broni, tymczasem poprzestano. Uważają to, jako ważny krok do oszczędzeń w jego budżecie, na które Izba nalega.

W wielkiey sprawie Szuanów, którą rozstrząsano w sądzie kryminalnym, a do którey 39 osób należało, zapadł nakoniec wyrok: Szefowie Jenerał *Antichamp*, PP. *La Beraudiér*, *Camille Lelen*, *de la Pomeraye*, *Cocqueray* i wielu innych, zostali zaocznie na śmierć skazani. Dway winni *Jacques Caillean* i *Rousseau*, zostali skazani na wygnanie, inni jakoto, bracia *Catheliniau*, młodzi PP. *Vibraye* i t. d. zostali na wolność wypuszczeni.

Przykład P. *Aguado* znayduje naśladowców. Słychać, że kilka domów handlowych, skłania się do zrobienia znacznych darów dla Pana *Laffitte*.

Dziś akademia umiejętności politycznych i moralnych, obiera swego ciągłego sekretarza. P. *Ch. Dupin* stara się o to mieysce, które przynosi 6,000 stałey pensyi, prócz mieszkania i dochodów biórowych. Pan *Dupin* miałby wtedy z różnych swoich urzędów dochodu 36,000 fr.

Xiąże Brunświcki *Karol* odesłał właśnie Barona *Andlau* do *Londynu*. Słychać, że ma polecenie upraszania Króla Angielskiego, aby tenże użył swojego wpływu przy Niemieckim zgromadzeniu Związkowém, do którego Xiąże chce przesłać notę, którey ułożeniem P. *Comte* jest właśnie zatrudniony, wcelu odzyskania swych praw do posiadania swego majątku prywatnego. Podług tego, zdaje się, że Xiąże nie przedsięweźmie już żadnych kroków dla powrócenia do *Brunświku*.

Izba Parów zgromadza się tylko raz w tygodniu, i zatrudnia się jedynie prawie nic nieznaczącemi rozprawami, gdy tymczasem prawa ważne są przedmiotem roztrząsania bezskutecznego w jey kommissyach. Widoczną jest rzeczą, iż nieczynność, panująca w Izbie, jest skutkiem kombinacyy umówionych z Ministrami. Jeżeli z jedney strony Ministrowie zezwalają, aby projekt do prawa, względem oblężenia, nie był nanowo wnoszony, z drugiey strony Parowie nie będą temu przeciwni, że prawo Departamentowe w Kommissyi nie będzie ukończone.

Okręt *Superbe* rzeczywiście odpłynął dnia 13 z *Tulonu* z woyskiem, po części z legii cudzoziemców.

P. *St. Aulair* miał otrzymać rozkaz od Xięcia *Broglie* niezwłocznego udania się do *Wiednia*.

Słychać, że zgodzono się z Dworem Bawarskim, aby woysko nasze zostało jeszcze przez dwa miesiące w Grecyi.

Słychać, że Hrabia *Sebastiani*, który teraz powrócił do zdrowia, ma znowu zamiar objęcia urzędu Ministra spraw zagranicznych, o czém jednak wątpić należy, gdyż Xiąże *Broglie* jest bardzo lubiony od Króla. Gdyby w Ministeryum jaka zmiana zayść miała, wtedy Xiąże zapewne otrzymałby godność Prezesa rady.

Rada jeneralna rękodzielni, zatrudnia się planem zniesienia monopolium tabaki, chociaż to kończy się dopiero w roku 1836.

Namik Pasza przybył tu wczoray z *Londynu*. Ma zabawić dwa tygodnie w *Paryżu*, a potém chce odwiedzić północne Dwory.

Jeden z dzienników udzielił niedawno wiadomość, jakoby Rząd zamierzał wyprawę wojenną do *Konstantyny*, którey dowództwo Marszałek *Clauzel* ma otrzymać. Nie wiemy, na jakiey zasadzie wieść ta jest opartą, tyle jednak jest pewną, że owe poruszenia garnizonów, w południowey Francyi, mają bydź zawieszone do dalszych rozkazów, i że większa część znaydujących się tam parków artylleryi, zmienią swe stanowiska przy końcu kwietnia, lub w pierwszych dniach maja.

Żądanie kredytu dodatkowego 788,500 fran. dla Departamentu morskiego, w chwili gdy wszystkie gazety ministeryalne zawierają pomyślne wiadomości ze Wschodu, ściągnęło powszechną uwagę. Wczorayszego wieczora i dziś rano, biegały w tym względzie różne wieści.

— *Dnia 23* —

Od czasu oświadczenia, wydanego z *Blaye*, uspokoili się Szuani. Liczą tylko jeszcze dwie bandy, które jednak rzadko się z sobą łączą. Jedna z nich jest dowodzoną przez pewnego *Brosset*, a druga niejakiego *Jean* ma za naczelnika. Pierwsza zostaje w obwodzie *Chatillon*, a ostatnia w *Bressuire*. (*G.W.*)

Reszta wiadomości zagranicznych w dodatku 2gim.

Obserwacye meteorologiczne.	Czas Obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	Wiatr.	Stan powietrza.
	d. 29 o 2 wieczor.	27 cal. 7,9 lin.	+ 5¾ stopni.	Póln.-zach.	Chmury.
	d. 30 o godz. 5 rano.	27 — 7,9 —	— 1 — —	Półn.-zach.	Pogoda.
	d. 31 — — —	27 — 3,9 —	+ 4¾ — —	Połud.-Zach.	Deszcz.

DODATEK

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 39.

Wilno dnia 31 Marca v. s. 1833 roku.

Redakcya Kuryera Litewskiego, przy liście, datowanym dnia 8 Marca t. r. z *Bobruyska*, otrzymała Opisanie pogrzebu Jenerał-Porucznika, *Berga 3go*, dla wydrukowania przy gazecie razem z tłumaczeniem.

28го числа Августа прошедшаго 1832го года, Бобруйскъ лишился, всѣми здѣсь любимаго и уважаемаго Начальника и Благодѣтеля, Коммендантa Крѣпости и Предсѣдателя Строительнаго Комитета, Господина Инженеръ-Генералъ-Лейтенанта и Кавалера, Карла Карловича *Берга* 3го, лѣтъ отъ роду 60, службѣ 43, и Бобруйскимъ Комендантомъ 23 года.

Онъ погребенъ 31го числа Августа, въ кладбищѣ Софійской Церкви, построенной другомъ его, незабвеннымъ благотворителемъ Бобруйска, Г. Инженеръ-Генералъ-Маіоромъ Розенмаркомъ. Гробъ, подъ предводительствомъ Бригаднаго Сапернаго Начальника, сопровождали находящіеся въ Бобруйскѣ два Генерала: Артилерійскій и Инженерный, всѣ наличные Штабъ и Оберъ-Офицеры Инженернаго Корпуса, Резервныхъ Баталіоновъ 12ой и 15ой пѣхотныхъ Дивизій и мѣстнаго Гарнизона, при многочисленномъ стеченіи обоего пола отъ Чиновниковъ, Дворянъ, Купцовъ и Гражданъ, всѣхъ вѣро-исповѣданій, здѣсь пребывающихъ, съ цехами.

Духовенство Грекороссійскаго исповѣданія съ Соборными пѣвчими и только что подоспѣвшею изъ Санктпетербурга саперною превосходною духовою музыкою, приведенною третьимъ изъ служащихъ въ Гвардіи сыномъ покойнаго Коммендантa, отпѣвало и сопровождало тѣло его, отъ дому на Минскомъ форштатѣ, чрезъ Городъ и Крѣпость, въ Соборную Церковъ, и по отправленіи Литургіи далѣе къ кладбищной Церкви, что при лагерахъ на уничтоженномъ Парицкомъ форштатѣ; Священники-же Римско-католическаго и Греко-унитскаго исповѣданія, встрѣтивъ тѣло при внесеніи въ Крѣпость, и окропивъ оное освященною водою, примкнули къ Учителямъ и ученикамъ здѣшняго Училища, параллельно съ Войскомъ въ два ряда, сопровождавшимъ Гробъ до мѣста погребенія.

Помѣщики и Члены здѣшняго Благороднаго Собранія съѣхались, для отдачи послѣдняго долга Старѣйшинѣ своего клуба, будучи заблаговременно оповѣщены Управляющимъ Градскою и Земскою Полиціею, какъбы нарочито нынѣ призваннымъ въ должность въ томъ же уѣздѣ, гдѣ онъ и началъ службу (при семъ-же Коммендантѣ) въ Канцелляріи бывшаго Г. Военнаго Губернатора и незабвеннаго въ 1812мъ году спасителя Крѣпости. Предводитель Бобруйскаго Дворянства съ большею частію Помѣщиковъ, отозванный въ Губернскій Городъ для выборовъ, хотя и не могъ участвовать при сей печальной процесіи, но мѣсто его за-

Dnia 28 Sierpnia zeszłego 1832 roku, Bobruysk utracił, od wszystkich kochanego i poważanego Naczelnika i Dobrodzieja, Kommendanta Fortecy i Prezydenta Komitetu Budowniczego, P. Jenerał-Porucznika Inżynieryi i Kawalera, Karola Karolewicza *Berga 3go*, który wieku miał lat 60, zostawał w służbie 43, a Bobruyskim Kommendantem był przez lat 23.

Ciało Jego pogrzebione dnia 31 Sierpnia na cmentarzu kościoła S. Zofii, wystawionego przez niezatartey pamięci przyjaciela Jego i Dobroczyńcę Bobruyska, P. Jenerał-Majora-Inżynieryi *Rozenmarka.* Przy trumnie, pod przewodnictwem Naczelnika Brygady Saperów, szli znaydujący się w Bobruysku dway Jenerałowie: Artylleryi i Inżynieryi, wszyscy obecni Sztabs i Ober-Officerowie Korpusu Inżynierów, Batalionów rezerwowych 12tey i 15tey piechotnych Dywizyy, oraz mieyscowego Garnizonu, i niezliczony tłum oboјey płci Osób z Urzędników, Dworzan, Kupców i Obywateli miasta wszelkiego wyznania tu znaydujących się, z cechami.

Duchowieństwo wyznania Greko-Rossyyskiego z Katedralnymi śpiewakami i z tylko co przybyłą z Sankt-Petersburga, doskonałą dętą muzyką Saperów, którą przyprowadził trzeci ze służących w Gwardyi synów ś. p. Kommendanta, śpiewając prowadziło ciało Jego z domu, na forsztacie Mińskim położonego, przez Miasto i Fortecę do Sobornego Kościoła, gdzie, po odprawieniu Liturgii, poszło daley do Kościoła na mogiłach, przy obozie na skassowanym Paryckim forsztacie. Kapłani zaś Rzymsko-Katolickiego i Greko-Unickiego wyznania, spotkawszy Ciało, gdy je wniesiono do Fortecy, i pokropiwszy święconą wodą, połączyli się z Nauczycielami i uczniami tuteyszey Szkoły, idącymi we dwa rzędy równolegle z Woyskiem, assystującém Trumnie do mieysca pogrzebu.

Obywatele i Członkowie tuteyszego Zgromadzenia Szlacheckiego, zjechali się także dla oddania ostatniey posługi Naystarszemu w ich klubie, będąc wcześnie o tém uwiadomieni przez Zarządzającego Mieyską i Ziemską Policyą, jakby umyślnie teraz wezwanego na obowiązek w tymże Powiecie, gdzie on i rozpoczął służbę (pod tymże Kommendantem) w Kancellaryi byłego P. Wojennego Gubernatora i pamiętnego w 1812 roku obrońcy Fortecy. Marszałek Powiatu Bobruyskiego, z większą częścią Obywateli, powołany do Gubernialnego miasta na wybory, chociaż nie mógł należeć do tey smutney processyi, mieysce atoli jego zastąpiła Szanowna jego Małżonka

вяла почтенная Супруга его съ созванными сосѣдными Помѣщицами, и слѣдовавшая за Гробомъ близъ обожаемой всѣми Супруги Г. Коменданта, при всей слабости здоровья, сопровождавшей Гробъ, поддерживаемая, съ одной стороны случайно прибывшимъ изъ Санктпетербурга сыномъ, а съ другой сама поддерживая двухъ малолѣтнихъ сыновъ; вслѣдъ за Нею слѣдовала съ р[illegible]ущенными волосами, юная единственная ихъ Дочь съ овдовѣвшими здѣсь Штабъ Офицершами, нашедшими прiюmъ въ домѣ того-же Благодѣтеля Крѣпости и Города, которой по щедролюбiю своему, не взирая на умножающiесь чрезъ то долги, ни одного нещастнаго не оставилъ безъ пособiя, прiемомъ къ Себѣ, сколько мѣсто жительства Его въ Крѣпости и на форштатѣ дозволяло. ГГ. Офицеры Инженернаго Корпуса, душа здешняго Общества, еще не осушивъ глазъ по недавно умершимъ Строителѣ Крѣпости, Инженеръ - Генералъ-Маiорѣ Христафорѣ Федоровичѣ Клеменсѣ, также всѣми здѣсь любимомъ за его добродушiе, нынѣ имѣли нещастiе похоронить и Председателя Инженерно-Строительнаго Комитета.

Общество ГГ. Офицеровъ резервныхъ Баталiоновъ 12ой пѣхотной Дивизiи съ искреннею благодарностiю взирало въ послѣднiй разъ на тѣ уста, которые за нѣсколько предъ тѣмъ недѣль, не упустили Начальнику, инспекторовавшему ихъ, отрекомендовать сiи Баталiоны съ наилучшей стороны, за ихъ ревностное служенiе съ значительными потерями — при исполненiи распоряженiя его въ 1831мъ году въ здѣшнемъ и смѣжныхъ Уѣздахъ, отражая двухъ пагубныхъ непрiятелей: холеру и мятежъ: горестные Граждане оплакивали дѣятельнаго Защитника своего — отъ 1810го года охранявшаго ихъ благоденствiе, снисходившаго къ нуждѣ каждаго, нелѣностно ходатайствовавшаго и испросившаго у Державнаго Благодѣтеля Человѣчества, немаловажныя для сего Города льготы и вознагражденiя, бывшiя даже примѣромъ для излiянiя Всемилостивѣйшихъ Его щедротъ и на сосѣдственную Динабургскую Крѣпость.

Сей незабвенный Начальникъ Крѣпости, безпреривно 23 года оною управлявшiй, не упускалъ ни одного случая, къ доставленiю возможнаго пособiя и защиты каждому сословiю: еще недавно свирѣпствовавшая повсемѣстно холера, въ Бобруйскомъ Уѣздѣ, почти мгновенно, мимоходомъ гостила, самыя простыя по видимому мѣры дальновиднаго Начальника, при дѣятельномъ содѣйствiи всѣхъ Врачей и Властей мѣстныхъ, безотложно подавая помощь заболевавшему и успокоивая народъ, что здѣсь нѣтъ сей болѣзни, успѣли предъотвратить многочисленную смертность.

Милостивое обхожденiе съ бывшими въ прошедшемъ 1831 году военноплѣнными, пособiе въ ихъ нуждахъ и даже помѣщенiе при себѣ нѣкото-

z zaproszonemi sąsiedniemi Obywatelkami, i postępowała za Trumną obok ubóstwianey od wszystkich Żony P. Komendanta, która, pomimo nay większey słabości zdrowia, szła za trumną, będąc z jedney strony wspierana od przypadkowie przybyłego z Sankt-Petersburga syna, z drugiey zaś prowadząc sama dwóch małoletnich synów; tuż za nią postępowała z rozpuszczonemi włosami, młoda jedynaczka Córka z owdowiałemi tu żonami Sztabs-Oficerów, które znalazły tu przytułek w domu tegoż Dobroczyńcy Fortecy i Miasta, który, ze zwykłey sobie szczodrobliwości, bez względu na pomnażające się przez to ciężary, żadnego nieszczęśliwego nie zostawił bez pomocy w przyjęciu do siebie, ile pomieszkanie jego w Fortecy i na forsztacie tego pozwalało. PP. Officerowie Korpusu Inżynierów, dusza tuteyszego towarzystwa, nie otarłszy jeszcze łez po niedawno zmarłym Budowniczym tuteyszey Fortecy Jenerał-Majorze Inżynieryi, Krzysztofie Teodorowiczu *Klemensie*, także od wszystkich dla dobroci jego duszy lubionym, teraz mieli nieszczęście pochować i Prezydenta Komitetu Budowniczego Inżynieryi.

Zgromadzenie PP. Officerów Batalionów rezerwowych 12tey piechotney Dywizyi, z prawdziwą wdzięcznością poglądało raz ostatni na te usta, które kilka tygodni przed tém nie zaniechały Naczelnikowi ich przeglądającemu, przedstawić te bataliony z naylepszey strony, za ich gorliwą służbę, przy znakomitey stracie — w wypełnieniu jego rozporządzeń w 1831 roku w tuteyszym i pogranicznych Powiatach, odpierając dwóch zgubnych nieprzyjaciół: cholerę i rokosz. Smutni Obywatele opłakiwali czynnego swego Obrońcę od 1810 roku, który ocalił ich pomyślność, wchodził w potrzeby każdego, troskliwie starał się i wyjednał u Panującego Dobroczyńcy ludzkości niemałey wagi ulgi i nagrody dla tego Miasta, tak, iż one były nawet przykładem w udzieleniu Naymiłościwszey Jego szczodroty i na sąsiednią Dyneburgską fortecę.

Wiekopomny ten Naczelnik Fortecy, bez przerwy lat 23 nią zarządzający, nie opuścił żadney zręczności, w udzieleniu pomocy i obrony każdemu stanowi: nie dawno grassująca powszechnie cholera, w Bobruyskim powiecie prawie chwilowo i mimochodem gościła. Nayprostsze wyraźnie środki, daleko widzącego Naczelnika, wspólnie z czynną starannością wszystkich lekarzy i władz mieyscowych, niezwłócznie przynosząc pomoc cierpiącemu i uspokajając lud prosty, że tu choroby tey nie ma, potrafiły zapobiedz wielkiey śmiertelności.

Ludzkie obeyście się z byłymi w przeszłym 1831 roku jeńcami wojennymi, wsparcie w ich potrzebach, a nawet umieszczenie niektórych przy

рыхъ на всемъ содержаніи, дали способность мудрому Начальнику отъ нихъ же самыхъ узнавать и предъ отвращать самыя сокровеннѣйшія предпріятія. Зло предъотвращено при самомъ пораженіи онаго, и не было нещастныхъ!

Сіи высокія правила незабвеннаго Благодѣтеля нашего, его-же устами недавно объяснены были предъ Начальникомъ крѣпостей, при посѣщеніи коимъ Бобруйска онъ, какбы предчувствуя скорую свою кончину, рекомендовалъ въ его покровительство своихъ подкомандныхъ и какъ бы состязаясь въ высокихъ доблестяхъ благодѣтельнаго правосуднаго Начальника, присовокупилъ: „я, управляя крѣ„постію чрезъ 23 года, никого еще нещаст„нымъ не сдѣлалъ и всѣмъ, сколько могъ, пома„галъ." Въ сихъ короткихъ словахъ изображено все то, что чрезъ столь продолжительное время имѣли щастіе испытать пребывавшее при немъ окрестные и отдаленные жители, никогда не забудутъ они милостей его и безпримѣрной благосклонности всего добродѣтельнѣйшаго и сострадательнаго его семѣйства, которое, жертвуя очень посредственнымъ достояніемъ и забывая приличіе сана своего, всегда поспѣшало туда, гдѣ страждущее человѣчество требовало помощи и утѣшенія. Не умѣя съ приличнымъ краснорѣчіемъ описать чувствованій, благодарности и приверженности всѣхъ вышшихъ и нижнихъ сословій къ сему превосходному Семейству, Члены коего, напоенные правилами Родителей своихъ, безъ сомнѣнія составять щастіе жительствующихъ съ ними; я просто опишу вамъ только самой разительной и, можно утвердительно сказать, небывалой примѣръ приверженности здѣшняго еврейскаго общества.

Они при вывозѣ тѣла Покойника изъ дому его, на форштатѣ состоящаго, забывая предразсудки свои и отвращенія при священнодѣйствіи Христіанскомъ, не отклоняясь даже во время окропленія тѣла освященного водою, присоединились къ обществу Христіянъ съ зазженными свѣчами и потомъ съ предводительствовавшимъ гражданами почтеннымъ Градскимъ Главою, поспѣшили къ вѣрному и ревностному сотруднику Коммендантa, заступившему мѣсто сіе и сопровождавшаго съ Крѣпостнымъ Штатомъ печальную процесію, прося у него дозволенія везти Гробъ, и какъ скоро одобрено сіе желаніе, въ туже минуту отпрегли лошадей и съ жадностію ухватились за дышель и прикрѣпленную къ оному веревку съ лѣвой стороны до 50ти саженей ими захваченную, предоставляя правую сторону Христіянамъ разнаго обряда, оспорившимъ честь сію для себя съ равномѣрнымъ усердіемъ.

Отъ 1й гильдіи купца до нищаго, отъ старца до малаго отрока, со слезами допрашивающагось чести въ томъ учавствовать, дабы

sobie na całkowitém utrzymaniu, podały zręczność mądremu Naczelnikowi od ichże samych dowiedzieć się i zapobiedz nayskrytszym przedsięwzięciom. Zło w samym zarodku zostało zniszczone, i nie było nieszczęśliwych!

Wysokie te prawidła wiekopomnego naszego Dobroczyńcy, przez jegoż usta były objawione przed Naczelnikiem fortec, któremu on przy zwiedzaniu Bobruyska, jakby przeczuwając prędki swóy zgon, polecał w opiekę swoich podwładnych, i jakby ubiegając się w wysokich dziełach dobroczynnego i sprawiedliwego Naczelnika, dodał: „ja, zarządzając fortecą przez lat 23, nikogo „jeszcze nie zrobiłem nieszczęśliwym, a wszyst„kim, ile mogłem, pomagałem." W tych krótkich słowach wyrażono to wszystko, czego przez tak długi przeciąg czasu mieli szczęście doświadczyć będący za niego okoliczni i oddaleni mieszkańcy; nigdy nie zapomną oni łask jego i bezprzykładney przychylności całey naycnotliwszey jego Familii, która, poświęcając wcale mierny fundusz i zapominając na przyzwoitość swojego stanu, zawsze pośpieszała tam, gdzie cierpiąca ludzkość żądała pomocy lub pociechy. Nie będąc w stanie, tak wymównie, jakby należało, opisać uczucia wdzięczności i przywiązania wszystkich wyższych i niższych stanów dla tey nayzacnieyszey Familii, którey Członkowie, napojeni prawidłami Rodziców swoich, bez wątpienia przyniosą szczęście dla żyjących z nimi; poprostu opiszę tylko, uderzający, i, można z pewnością powiedzieć, niebywały przykład przywiązania tuteyszego Zgromadzenia Żydowskiego.

Przy wyprowadzeniu ciała Zmarłego, z domu jego na forsztacie położonego, zapominając na swe opinie i wstręt do tego, aby być przytomnymi podczas odbywania obrządków Chrześciańskich, nie uchylając się nawet podczas pokropienia ciała wodą święconą, połączyli się oni ze zgromadzeniem Chrześcian z zapalonemi świécami, a potém z będącym na czele Obywateli Szanownym Głową miasta, przybliżyli się do wiernego i gorliwego współpracownika Kommendanta, który zastąpił teraz to mieysce i assystował ze służącemi Fortecy tey smutney processyi, prosząc Go o dozwolenie, aby mogli wieźć trumnę, i skoro tylko chęć ich pochwalono, natychmiast odprzęgli konie, i skwapliwie chwycili za dyszel i przymocowany doń postronek z lewey strony, do 50 sążni przez nich ujęty, zostawując prawą stronę Chrześcianom rozmaitego obrządku, którzy z równąż chęcią ubiegali się o ten zaszczyt.

Począwszy od kupca 1szey gildy do żebraka, od starca do małego chłopięcia, ze łzami dopraszającego się o zaszczyt należenia do tego, ażeby

роднымъ и потомкамъ своимъ могли разказать, что ни одинъ изъ нихъ не отсталъ въ изъявленіи послѣдней почести своему Благодѣтелю, повезли гробъ чрезъ форштатъ и Крѣпость до самой Соборной Церкви, и до времяни окончанія Обѣдни, Израильтянѣ, чрезъ такъ долгое время безъотлучно оставаясь около Церкви, какъ бы умышленно вокругъ оной заняли тѣ самыя мѣста, гдѣ на канунѣ для сего при Церковномъ парадѣ помѣщалось наше прекрасное Войско.

По выносѣ изъ Соборной Церкви тѣла и постановленіи на колѣсницѣ, хотя и предлагалъ Исправляющій должность Коммендантa, запречь лошадей, но Христіанѣ и Евреи прежнимъ порядкомъ повезли оную до кладбищной Церкви. Лавки были закрыты и Театръ, на форштатѣ расположенный, на три дня добровольно отложилъ свои представленіи.

По всему пространству шествія приумножались сопровождавшіе всякаго возраста и пола и ни одна душа здѣшнихъ и пріѣзжихъ Евреевъ, — кромѣ недугующихъ, не оставалось въ домѣ. Всего было народу при мѣстѣ погребенія до десяти тысячь.

Въ краткихъ словахъ, но для насъ всѣхъ очень сразумительныхъ и одобренныхъ слѣзами горестныхъ служителей, старшіе и младшіе Священники, на рускомъ и польскомъ діалектахъ, произнесли рѣчи въ Соборѣ, также предъ вносомъ тѣла въ кладбищную Церковь и при самомъ спущеніи въ могилу, погребеннаго со всѣми военными и гражданскими почестями, состарѣвшагося у насъ Благотворителя нашего. Не умѣстно здѣсь расказать всѣ порывы добрыхъ пастырей, рыдавшихъ обще съ слушающими, утѣшавшихъ ихъ и вмѣстѣ одобряющихъ — справедливое сѣтованіе, превознесшихъ невыдуманными похвалами жизнь его и съ нимъ прощавшихся съ растерзанными горестію сердцами, заключивъ и съ ихъ стороны засвидѣтельствованіемъ, что „нещастные потерали отца, неимущіе благотворителя, служители добраго господина, подкомандные защитника, помѣщики искреннаго друга; никто изъ дому его не вышелъ въ слѣзахъ, „развѣ только съ слезою умиленія и благодарности, никто не вышелъ безъ совѣта, утѣшенія и требуемаго вспомоществованія.“

Милостивое уваженіе Государя Императора къ службѣ бывшаго Коммендантa, не однократное Его Величествомъ повтореніе сожаленія— о смерти его, когда (послѣ погребенія чрезъ 5 дней) при въѣздѣ въ Крѣпость донесли о семъ Его Императорскому Величеству, Всемилостивѣйшія благодѣянія, сказанныя оставшемуся по немъ семейству, оцѣниваютъ нашу потерю и одобряютъ справедливость всеобщей любви и приверженности къ Умершему, но славою своею всегда съ нами живущему Начальнику.

Г. Б.

krewnym swym i potomkom mogli powiedzieć, że żaden z nich nie ociągał się w oddaniu ostatniey posługi swemu dobroczyńcy; powieźli trumnę przez forsztat i Fortecę do samey Soborney Cerkwi, i do zupełnego ukończenia nabożeństwa, Izraelici przez tak długi przeciąg czasu, nie odchodząc od Cerkwi, jakby umyślnie zajęli w około niey toż mieysce, gdzie, dniem przed tém, podczas kościelney parady, znaydowało się nasze piękne Woysko.

Po wyniesieniu ciała z Soborney Cerkwi i postawieniu na tryumfalnym wozie, chociaż Sprawujący obowiązek Kommendanta powiedział, aby zaprzężono konie, lecz Chrześcianie i Żydzi, jak pierwiey, powieźli go do Cerkwi na mogiłkach. Sklepy były zamknięte, a Teatr, na forsztacie będący, dobrowolnie na trzy dni zawiesił swoje reprezentacye.

Przez całą drogę, którą prowadzono ciało, przybywało assystujących wszelkiego wieku i płci, i żaden z tuteyszych przyjezdnych Żydów, wyjąwszy słabych, nie pozostał w domu. Wszystkiego ludu przy mieyscu pogrzebienia było do dziesięciu tysięcy.

W krótkich wyrazach, ale wcale dla nas zrozumiałych, i ze łzami od smutnych słuchaczów przyjętych, starsi i młodsi Kapłani, w ruskim i polskim języku, mieli mowy w Soborze, także przed wniesieniem ciała do Cerkwi na mogiłkach i przy samém spuszczaniu do mogiły, pogrzebionego ze wszelkiemi woyskowemi i cywilnemi honorami, u nas zestarzałego naszego Dobrodzieja. Nie jest tu mieysce, opisywać wszystkie uniesienia dobrych Pasterzy, rzewnie płaczących ze słuchaczami, pocieszających ich i razem pochwalających sprawiedliwy żal tych, którzy, nie w zmyślonych pochwałach skreślili życie jego, i którzy żegnali się z ściśnionem sercem, zakończywszy ze swey strony tém świadectwem: że „nieszczęśliwi stracili oyca, niedo„statni dobrodzieja, słudzy dobrego pana, pod„władni obrońcę, obywatele prawdziwego przy„jaciela; nikt z jego domu nie wyszedł ze łzami, „chyba tylko ze łzą roskoszy i wdzięczności, nikt „nie wyszedł bez rady, pociechy i szukaney po„mocy.”

Łaskawy wzgląd Nayjaśnieyszego Cesarza na służbę byłego Kommendanta, niejednokrotnie powtórzony przez Nayjaśnieyszego Pana żal z powodu jego śmierci, kiedy (w 5 dni po pogrzebie) przy wjeździe do fortecy doniesiono o tém Jego Cesarskiey Mości, Naymiłościwsze dobrodzieystwa, okazane dla pozostałey po nim familii, oceniają naszą stratę i potwierdzają sprawiedliwość powszechney miłości i przywiązania dla zmarłego, lecz przez sławę swą zawsze z nami żyjącego Naczelnika. *Н. В.*

ОБЪЯВЛЕНІЕ.

3 Отъ Кіевской Ликвидаціонной Коммисіи объявляется, что сверхъ Конфискованныхъ по Кіевской Губерніи имѣній мятежниковъ, о которыхъ объявленіе сей Коммисіи припечатано уже въ Декабрѣ минувшаго 1832-го года въ Сенатскихъ прибавленіяхъ къ Московскимъ вѣдомостямъ 3-го, въ Но 97, въ Санктпетербургскихъ Вѣдомостяхъ 11 и 14 въ Но 6, 7 и 9, и въ прибавленіи въ Газетѣ Литовскаго Курьера 12 числъ въ Но 147, 148 и 149, вновь Конфискованы по Кіевской Губерніи имѣнія мятежниковъ, по Высочайшему повелѣнію: Отставнаго Русской службы Полковника Александра Потоцкаго Г. Умань съ принадлежащими къ нему селеніями и съ числячимись въ нихъ крестьянами 18,380 душами, и по Конфирмаціи Господина Кіевскаго Военнаго, Подольскаго и Волынскаго Генералъ-Губернатора Генералъ-Адютанта Левашова, помѣщика Іосифа Дызмовича-Томашевскаго Липовецкаго Уѣзда въ М. Босовкѣ 190 душъ; почему кредиторы и должники сихъ мятежниковъ а такъ же имѣющія какія-либо къ имѣніямъ ихъ притязанія, одолжаются на точномъ основаніи помянутаго объявленія сей Коммисіи, предъявить претензіи свои, а кому слѣдуетъ и явиться въ Коммисію съ платежемъ долговыхъ суммъ, въ опредѣленные сроки. 1833 года февраля 3го дня.

OGŁOSZENIE.

Od Kijowskiey Likwidacyyney Kommissyi ogłasza się, iż oprócz skonfiskowanych w Kijowskiey Gubernii majątków buntowników, o których ogłoszenie tey Kommisyi było wydrukowane już w Grudniu przeszłego 1832 roku w Senatskich Dodatkach do Moskiewskich Gazet 3go, w N. 97, w Sanktpetersburskich Gazetach 11 i 14, w N. 6, 7 i 9 i w Dodatku do Gazety Litewskiego Kuryera 12 dnia w N. 147, 148 i 149, na nowo skonfiskowane w Kijowskiey Gubernii majątki buntowników, z Naywyższego rozkazu: Odstawnego Rossyyskiey służby Półkownika Alexandra Potockiego M. Umań z należącemi doń wsiami i z znależącemi do niego włościanami, 18,380 duszami, i z zatwierdzenia Pana Kijowskiego Wojennego, Podolskiego, Wołyńskiego Jenerał Gubernatora Jenerał-Adjutanta Lewaszowa, obywatela Józefa Dyzmowicza Tomaszewskiego, Lipowieckiego powiatu we wsi Bosowce 190 dusz; zaczém kredytorowie i dłużnicy tych buntowników, tudzież mający jakiekolwiek do majątkow ich pretensye, obowiązani są na istotney osnowie pomienionego ogłoszenia tey Kommisyi, objawić swoje pretensye, a komu należy przybydź do Kommisyi z opłaceniem długowych summ, na przeznaczone terminy. 1833 roku lutego 3go dnia.

BEKANNTMACHUNG.

Von der Kiewschen Liquidations-Commission wird hierdurch bekannt gemacht, daß außer den bereits im Kiewschen Gouvernement confiscirten Gütern der Insurgenten, vorüber schon im December v. g. durch die Senats-Beilagen der Moscauschen Zeitung vom 3ten N. 97, der St. Petersburgschen Zeitungen vom 11 und 14 sub N. 6, 7 und 9; und durch die Beilage des Wilnaschen Couriers vom 12ten sub N. 147, 148 und 149 zur öffentlichen Kunde gebracht worden, neuerdings im Kiewschen Gouvernement nachstehende Güter confiscirt worden und zwar auf Allerhöchsten Befehl: die dem verabschiedeten Rußischen Obristen Alexander Potozki zugehörige Stadt Uman sammt Dörfern und den zu denselben verzeichneten 18,380 männlichen Seelen, und zufolge Confirmation des H. Kiewschen Kriegs, Podolischen und Wohlynischen General-Gouverners General-Adjutanten Lewaschoff, die den Gutsbesitzer Joseph Dysmowitsch-Tomaschewski zugehörigen im Lipowiez schen Kreise und Steten Bossowka befindlichen 190 Seelen; weßhalb denn auch sömmtliche Creditoren und Schuldner dieser Insurgenten, gleich wie alle diejenigen die irgend welche Ansprüche an diese Gute haben dürften, gehalten sind auf den Grund der obenerwähnten Bekanntmachung der Commission, ihre Anforderungen aufzugeben, wie auch die nöthigen Zahlungen in den festgestellten Fristen zu leisten. Den 3ten Februar 1833.

Sekretarz Pinabel. (271)

---

3 W Kommissyi za Naywyższym Rozkazem w mieście Wilnie ustanowioney dla przyjęcia w zarządzenie dóbr Beneficyalnych, które przedtém w wiedzy byłego Uniwersytetu Wileńskiego zostawały, odbywać się będzie publiczna licytacya dnia 18 kwietnia roku 1833, a przetarg ostateczny dnia 19 tegoż miesiąca i roku o godzinie 5ey po południu na wypuszczenie w trzechletnią dzierżawę 1) gruntow dwornych folwarku Starego-Poniewieża w Wileńskiey Gubernii w powiecie Upickim położonego, oraz propinacyi tych dóbr i jedenastu włościan ze wsi Ptok. 2) Dochodu propinacyynego w miasteczku Renigole w teyże gubernii i powiecie położoném. Życzący przeto do takowey licytacyi przystąpić, mają się stawić na wyżey rzeczone terminy z prawnémi ewikcyami do Kommissyi odbywającey swe posiedzenia w domu JW. Biskupa Kłagiewicza. Warunki zaś tyczące się tak licytacyi jakoteż i kontraktow wydać się mających oraz inwentarze widzieć można wcześniey w Kancellaryi Kommissyi. Dnia 27 Marca 1833 roku.

Sekretarz Jan Hilferding. (422)

---

3 Izba Skarbowa Litewsko-Grodzieńska ninieyszém ogłasza, że na wyprzedanie z sekwestrowanych u Xięcia Eustachego Sapiehy rozmaitych rzeczy, jakoto: stołowey bielizny, odzienia, wina różnego gatunku i tym podobnych, ma się odbywać licytacya 19go dnia następującego miesiąca kwietnia; życzący zatém bydź uczęstnikami w takowey licytacyi, mają przybydź do Izby Skarbowey Grodzieńskiey w terminie naznaczonym z gotowemi pieniędzmi — Działo się na Sessyi w mieście Grodnie. — Roku 1833 marca 21 dnia.

Assesor Jan Hrynkiewicz.

Pomocnik Sekretarza Wydziałowego Edward Szawerski. (405)

---

3. Oświadczenie imieniem W. Maryanny z Tomaszewskich Pławskiey, Rotmistrzowey Słonimskiey, czyni się w rzeczy następney: zeszły Wincenty Kłopotowski Mostowniczy ziemi Drohickiey, wuy móy rodzony, drogą sukcessyi naturalney po siostrze swojey Annie z Kłopotowskich Jaskułdowey Skarbnikowey Lidzkiey, właścicielem był naprzód summy rubli srebrnych górą 20,000 listem tradycyynym 1816 roku listopada 20, na folwarku Bukiszkach w powiecie Wileńskim leżącym, dziedzictwie Kontrymów opartey; 2re części większey summy na obligu JW. Apolinarego Wańkowicza Marszałka i jego majątku Wołmie, w powiecie Mińskim hipotekowaney, i połowy wszelkiey pozostałości dalszey Anny Jaskułdowey. Osobno za intraty z Bukiszek i procenta z Wołmy niesłusznie wybierane, przywłaszczenia sprzętów, papierów, summ gotowych, żywiołow samowolnie spełnione, i za szczegóły inne, manifestem 1830, Sierpnia 9, w księgi Pttu Wileńskiego

wpisanym objęte, liczył na WW. Helenie Studzińskiey Sędziney Graniczney Mińskiey siostrze, i Kazimierzu Tomaszewskim siostrzeńcu, współsukcessorach Jaskułdowey, należności mnogie, postępowaniem zaś Tomaszewskiego, pełnomocnika Studzińskiey, nieprzyjaznem i ciągle na krzywdę swoję dążącém, trapiony będąc; 1830 roku Pazdziernika 15 dnia, przy pełney umysłu rozwadze i świadectwie 3ch pieczętarzów, testament dobrey woli uczynił, i aktem ninieyszym równie 1830 Listopada 4go w b. Grodzie Wileńskim, a 1832 Lutego 26, w Izbie Cywilney Wileńskiey jawionym, usuwając innych; mnie samojednę, którey przychylności doświadczył, sukcessorką swoją ogłosił. Skutkiem więc dyspozycyi ostateczney wuja, ja Maryanna Pławska, do osiągnienia spadków zeszłego, prawo wyłączne posiadam. Lubo zaś Kazimierz Tomaszewski z W. Studzińską, 1828 października 23, w b. Ziemstwie Mińskiém konwikcyą ultymarną na Kłopotowskim zyskał, a 1830 Sierpnia 11 tradycyą na summie jego w Bukiszkach spełnił, i folwark ów w swojém władaniu trzyma; atoli konwikcya rzeczona, z przewodu złego wynikła, i wskazy niesłuszne mieszcząca, że wespół z dzierżeniem tradycyynem kassacie ulega, że Tomaszewski i Studzińska nietylko stosunkow żadnych mieć do Kłopotowskiego nie mogą, ale owszem sami, powodem ściągnienia (jak słyszeć się daje) summy u Wańkowicza całey, wyboru od uiey procentów lat wszystkich, przywłaszczenia intrat Bukiskich, i dokonania wielu krzywd innych, nie mało mnie Pławskiey, stopień wuja mającey, są winni; oświadczam, a nim koleją właściwą wskazy urojone z ich skutkami podniosę; i fundusze wujowskie obeymę; między tém, że z testamentu Kłopotowskiego sukcessorką po nim jedyną jestem, niemniey, że kroki Tomaszewskiego wszelkie, imieniem własném, oraz W. Studzińskiey, obywatelki majętney, i własności siostrzenicy ubogiey wydzierać pewne niechcącey', gdziekolwiek i jakąkolwiek drogą osnowane, nic przeciw aktowi prawnemu nie znaczą, ogłaszam. Nareszcie, aby nikt o sukcessyą po Kłopotowskim pozostałą, a w myśl testamentu do mnie tylko należną, jak równie o konwikcyą na nim zyskaną, stosunki i wskazy fałszywe mieszczącą, lub o tradycyą mocą jey spełnioną, w układy z Tomaszewskim ani Studzińską nie wchodził; powszechność ostrzegam, bo że działań ich żadnych nie przyymę, owszem krzywd wujowi i sobie przez nich uczynionych dochodzić będę obwieszczam, a dla wiadomości o tém publiczney, oświadczenie ninieysze do akt i Kuryera Litewskiego podając; one podpisem ręki własney utwierdzam. Roku 1833 miesiąca Stycznia 25 dnia, Maryanna z Tomaszewskich Pławska.

Roku 1833 miesiąca Januaryi 25 dnia przed Sądem Powiatowym Wileńskim stawając osobiście W. Maryanna z Tomaszewskich Pławska ninieysze oświadczenie po rezolucyi sądowey wpisać do protokułu podała i one w tymże protokule własnoręcznie podpisała.

Assessor Jan Czyż.

Wileńskiego Powiatowego Sądu Regent Tomasz Stempkowski. (385).

---

3 Roku 1833 miesiąca februaryi 21 dnia. Oświadczenie Urodzonego Kazimierza Tomaszewskiego Sędziego Granicznego Mińskiego, imieniem własném i Sędziny Studzińskiey działającego, zapisuje się z następnego powodu: — Doszło tu do wiadomości oświadczającego się, że pełna próżney imaginacyi, a naymniey wdzięczna ciotce za odbierane łaski i dobrodzieystwa, toż bratu za czynione wielokrotne takie pomoce, bez którychby w naydotkliwszém na zawsze umartwieniu pogrążona była, Urodzona Maryanna z Tomaszewskich Pławska, w Aktach Wileńskich zamieściła i w Kuryerze Litewskim umieścić zadeklarowała oświadczenie, przez które, przy wymienieniu urojonych swych ze stopnia już zeszłego Mostowniczego Kłopotowskiego do ciotki swojey i brata pretensyów, chce dać wiedzieć, iż ona jest jedyną po rzeczonym Kłopotowskim, za testamentem przezeń niby sporządzonym, a przed (w przewidzeniu) i po nastaniu onego ośmią manifestami (z ostrzeżeniem w Kuryerze Litewskim 28 grudnia 1831 roku) pomówionym, sukcessorką — i że onaż za tym testamentem cóś działać będzie. — Gdybym zaś Powszechność objaśnił, kiedy i jakim porządkiem wzmiankowany titulo testament, przez mniey wiadomego rzeczy, z omyłkami, na prędce dyktowany, nastał, potrzebném być sądzę wykazać ważnieysze tego nastania okoliczności — i tak: Zeszły Mostowniczy Kłopowski, 80cio-letni, różno-defektowy, rozmaitemi przypadkami fizycznie i moralnie osłabiony, okropném kilkakroć głowy w upadnieniu stłuczeniem pamięci, przytomności, słuchu i wzroku pozbawiony starzec, przed końcem 1828 roku, z majątku Bukiszek oświadczających się w Gubernii Wileńskiey do Powidak rezydencyi Urodzonego Wincentego Pławskiego, w widoku skorzystania ze słabości jego, przez tegoż Pławskiego przetransportowany, leżał tam ciągle dwa lata bez żadney Lekarskiey (którey wprawdzie używać i sam nie lubił) pomocy, obłożnie chory — a z powodu usiłowań Urodzonego Pławskiego, wrażającego każdemu, że on jest nayzdrówszym, pomimo Doktorskie i Urzędników, co go oddawna znali, na piśmie świadectwa, iż on istotnie pamięci i przytomności od 10go 7bra 1828 roku zupełnie pozbawiony, za Ukazem Rządu Gubernskiego Wileńskiego przez Członka Wileńskiey Wraczebney Uprawy i Ziemskiego Wileńskiego Sprawnika, co do stanu zdrowia jego, 1830 julii 14 na mieyscu wyexaminowany i obeyrzany, jakim był podówczas, to Akt Osmotru, z officyalném przysięgłych Urzędników świadectwem i рукоприкладство, czyli podpis Kłopotowskiego, wykazuje przez słowa Postanowienia pomienionego Rządu Gubernskiego, w Ukazie Sądowi Powiatowemu Wileńskiemu 18 Augusta 1830 roku za Numerem 77,806 danym, a w Excerpcie u oświadczającego się znaydującym się: „Изъ приложенныхъже бумагъ видно: 1-е) Изъ Акта Осмотра 14го Іюля учиненнаго Операторомъ „Врачебной Управы Коллежскимъ Ассесоромъ „Махцевичемъ и Земскимъ Исправникомъ Вендзягольскимъ, что они 14го Іюля отправясь „въ имѣніе Повидаки, свидѣтельствовали состояніе здоровія Шляхтича Викѣнтія Клопотовскаго и что тогда по осмотру оказалось, „удостовѣряетъ составленный особо Актъ: Въ „относимостиже несправѣдливаго якобы донесенія Засѣдателя Виленскаго Нижнаго Зем-

„скаго Суда Дроздовича о невозможности объ„явить Клопотовскому Указа Сего Правленія „поясняють, что онъ дѣйствительно съ объ„явленія таковаго ему, росписки взять не могъ „по тому, что за прибытіемъ ихъ Оператора „Махцевича и Земскаго Исправника по жела„нію владѣльца имѣнія Повидакъ Викентія Пла„вскаго при бытности Казимира Томашевска„го требовали они отъ Клопотовскаго на осо„бомъ листѣ бумаги рукоприкладства, кото„рый хотя учинилъ подпись изображающую и„мя и фамилію свою, но съ величайшею тру„дностію и то совершенно неясно — 2-е) Изъ „Свидѣтельства тѣмижъ самыми Чиновниками „тогожъ 14го Іюля составленнаго: Что онъ Кло„потовскій можетъ имѣть лѣтъ около восми„дѣсяти по видимому, лежитъ неподвижно въ „постѣли уже другой годъ, неможетъ встать „съ кровати иначе какъ за помощію костылей „и поддержкою человѣка по причинѣ перелома „правой ноги два раза и вывиха оной, тѣла и„стощеннаго, всимъ корпусомъ худо владѣетъ, „руки значительно трасутся ибо имяни свое„го неможетъ явственно подписать, имѣетъ „слабый слухъ, и забывается въ разговорахъ, „худо видитъ и съ трудомъ припоминаетъ пред„стоящіе знакомые лица. — 3-е) Изъ учиненной „подписи Клопотовскаго при бытности помя„нутыхъ выше Чиновниковъ и помѣщика То„машевскаго — которую съ трудомъ разобрать „можно — *Daley w słowach*: Виленскій Земскій „Исправникъ рапортомъ; да Операторъ Вра„чебной Управы Актомъ Осмотра удостовѣра„ютъ что Засѣдатель Дроздовичъ встретилъ „препятствіе въ полученіи отъ Клопотовска„го подписки по преклонности лѣтъ и дряхло„сти тогожъ Клопотовскаго страждущаго ра„зными недугами престарелымъ людямъ свой„ственными отъ двухъ уже лѣтъ" — W takim tedy stanie i pozycyi 14 Julii będący, chociaż machynalnie we wszystkiém przez Urodzonego Wincentego Pławskiego kierowany starzec, zbliżając się w większych coraz cierpieniach do zgonu, przy końcu 8bra tegoż samego 1830 roku, w Powidakach nań przyszłego, czy mógł cokolwiek myśléć, czynić i sam podpisywać (nieźle nawet co do liter, lecz zupełnie odmiennie od charakteru ręki jego (ze świadectwem dwóch nieosiadłych w przeciwność Artykułu 2 z Rozdziału 8 Statutu Litewskiego i innym wielolicznym prawom pieczętarzy, (z których jeden bliski somsiad a drugi sługa Pławskiego) — testament, i czy po takich, jak się wyżey wyraziło: osmotrze, świadectwach i Postanowieniu Rządu Gubernskiego, sprawiony z omyłkami co do wykazania funduszów od lat kilku uprzednio już onerowanych, testament, może się przez kogobądź nazwać dobrym, to jest wielka, ważna i prawna kwestya, którą rozstrzygnąwszy, sama sobie Urodzona Maryanna Pławska, zapowodowała mię odpowiedzieć tym sposobem na jey oświadczenie i próżną imaginacyą, że ów titulo testament, niewiedzieć po jakiemu nastały, gdziekolwiek za legalny w obliczu praw o tym rodzaju tranzaktów naydokładniey piszących i przez każdą Juryzdykcyą postrzeganych, uważać się będzie. — Co zaś do summy u JW. Marszałka Wańkowicza za hypoteką byłey, a zeszłemu Mostowniczemu Kłopotowskiemu jakoby przynależney, dosyć mi będzie zda się poradzić Urodzoney Pławskiey i jey pomocnikom, aby się lepiey wczytali: nayprzód w process oświadczających się, 1825 7bra 23 w Grodzie Oszmiańskim, powtóre: w Dekret Ziemski Miński 1828 8bra 28 nastały, i naostatek także w dekret oczewisty Lidzki niezaappellowany, z powództwa samego zeszłego Kłopotowskiego 1829 roku januaryi 31 dnia ferowany, przez który od takowey poszukiwaney summy, rzeczony Kłopotowski całkowicie usunionym został. — Z takiego przeto wyjaśnienia rzeczy jawno się okazuje, na jakich fundamentach i prawności wspiera swe płonne nadzieje Urodzona Pławska, mieniąc siebie biedną siestrzenicą dla tego tylko chyba, że nigdy, ani swey Ciotce, ani komu, za dobre wdzięczną bydź nie umiała i niczyich z rodzeństwa zbawiennych rad przyymować nie chciała, trzymając się zaś mylnych wyobrażeń i widoków, przez Urodzonego Wincentego Pławskiego jey okazywanych, zawsze się temuż rodzeństwu podobném teraźnieyszemu postępowaniem i naprzykrzała i naprzemian pojednania z niém szukała; ku udowodnieniu czego, że oświadczający się w potrzebie przedstawi mnóstwo pism, jey i jey męża, zapowiada, a tym czasem na odpowiedź jeyże oświadczeniu, ninieysze w Aktach zamieściwszy, również do Kuryera Litewskiego podać postanawia, własną one swém i Sędziny Studzińskiey, jako wspólniczki interessu, imieniem, podpisując ręką.

A. Kazimierz Tomaszewski Sędzia.

Roku 1833 miesiąca februaryi 21 dnia. Na Urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Powiatowym Mińskim, stawając osobiście W. Kazimierz Tomaszewski Sędzia Graniczny Miński, ninieysze oświadczenie, w skutek podaney prośby i na oną nastałey rezolucyi, ku wpisaniu do protokułu potocznego podał. Przyjąłem i że jest w Księgach świadczę.

Mińskiego Powiatowego Sądu Pisarz Tomasz Żołądź. (283)

---

5 Od Białorusko-Mohylewskiey Izby Skarbowey ninieyszém ogłasza się, iż od 23go kwietnia następującego 1834, z góry na 12 lat oddają się w arendowną dzierżawę Skarbowe Starostwa, położone w tuteyszey Gubernii, w Powiatach Czausowskim Karpeckie w ilości 20 i Riamnskie 272 i Czerykowskim Propoyskie 220 dusz męzkiey płci; życzący wziąć takowe Starostwa w arendę, zechcą przybydź dla targu 15go a dla przetargu 19 dnia następującego miesiąca lipca do tey Skarbowey Izby z pewnemi ewikcyami w dwuletniey proporcyi arendowney summy, gdzie mogą widzieć inwentarze, opisania tych Starostw, pokazujące stan ich, włościańskie na korzyść dzierżawcy powinności, i wszystkie pańskie folwarczne, ekonomiczne zaprowadzenia i artykuły stanowiące dochod ekonomii. — Marca 11go dnia 1833go roku.

Sowietnik Jan Buraczewski.
Naczelnik Stołu Skałyszewicz. (407)

---

3. Podaje się do publiczney wiadomości, iż funduszowa summa Kapituły Żmudzkiey, w ilości 3,400 czer. zł. w złocie, wydaje się na prawny procent, od S. Jerzego bieżącego roku. Życzący wziąć na procent, w całości lub

)3(

częściami, pomienioną summę, przy należney prawem przepisaney ewikcyi, mają się adressować przez *Telsze* do Worń, do Prałata i Kawalera Goylewicza, Prezydenta Kapituły Żmudz. Dat 1833 Lutego 13go.

Jeneralny Prokurator Kapituły Kanonik i Kawaler X. Rupeyko. (394)

---

3. Litewsko-Wileńska Magistratura Powszechney Opieki niniey szém ogłasza, iż w niey będzie się przedawać przez aukcyą z publicznego targu oddany na ewikcyą i przeterminowany murowany trzypiątrowy dom P. Jenerałowey Fityńghofowey, w M. Wilnie na Niemieckiey ulicy pod N. 375 położony, i oceniony w 91,199 rubli assygnatami, od dnia ostatniego wydrukowania w gazetach obu Stolic we cztery miesiące, i że do tego osobno naznaczone będą uprzednie terminy. Dnia 15 Marca 1833 roku.

Непремѣнный Членъ Петръ Клейстъ.
Секретарь Иванъ Солиманн.
Начальникъ Стола Ф. Выгоновскій. (356)

---

3. Помѣщикъ Ошмянского Уѣзда, Казимиръ Фельтманъ, яко Опекунъ тещи своей Надворной Совѣтницы Соболевой и сына ея; возводя къ евреямъ Померанцу и проч. притязаніе по случаю невыполненія умершимъ тестемъ его Алексѣемъ Якимовичемъ Соболевымъ принятыхъ въ Казенныя провіантскія магазейны поставокъ. Въ данномъ въ Виленской Городовой Магистратъ отзывѣ написалъ, что онъ Фельтманъ не можетъ дать доказательства потому, что бумаги къ тому нужнія удержалъ я и еще не отдаю. Слѣдствіемъ чего, я долгомъ поставилъ объявить чрезъ сіе для свѣдѣнія его Фельтмана и всѣхъ, комубы то нужно было: что бумагъ таковыхъ небыло у меня никогда и нынѣ нѣтъ и сказанное донесеніе Фельтмана совершенно есть несправедливо, и что вообще никакихъ бумагъ до Опекунства Соболевыхъ не удержалъ я у себя и не имѣю. Вильно 24 Марта 1833 года.

Статскій Совѣтникъ Григорій Ходолѣй. (396)

---

3. *Roku 1833 miesiąca Marca 11go dnia Oświadczenie imieniem Starozakonnego Izraela Leyzerowicza Botkowskiego b. kupca 3 Gildy i obywatela miasta Grodna, zanosi się przeciwko Starozakonnemu Leybie Dawidowiczowi Szyfres obywatelowi Grodzień. w następney rzeczy i okoliczności: protestujący się wspólnie ze Starozakonnemi Socherem Alpern, Całką Ginzburgiem, Abrahamem Flatbą i Mowszą Rozenfeldem mając kontrakt czteroletni z Izby Skarbowey Grodzieńskiey na dochody konsumpcyynego, sosowego i targowego w Gubernii Grodzieńskiey wydali również na lat cztery na pobieranie tychże dochodów w mieście Kobryniu kontrakt w roku 1815 zaczynający się, a w roku 1819 kończyć się mający na imie Starozakonnych Judela Leyby Meierowicza i Szłomy Mortchelowicza; na dotrzymanie zaś warunków i całey umowy kontraktowey żałujący z Starozakon. Socherem Mowszowiczem Alpern każdy poosobno za poprzedniczém zgodzeniem się biorących kontrakt złożyli dwa blankieta, między temi żałujący z podpisem swoim bez wyrażenia summy r. sr. 1.000 złożył blankiet na ręce Starozakon. Dawida Jankielowicza Szyfres, na przyjęcie jakowego blankietu w lokatę w roku tymże 1815 Decembra 8go dnia, wspomniony Dawid Szyfres oyciec obżałowanego wydał żałującemu rewers, zapewniający po ukończeniu się kontraktu wspomnionym dwóm kompanistom wydanego powrótu, z wyrażeniem nadto w razie niedotrzymania zapisania wexlu na summę rubli srebrnych 1,000 i wydania dzierżawcom dochodu rzeczonego, po upłynionym czasie dzierżawy czyli po skończeniu się kontraktu żadney pretensyi przez tenutorów nieoświadczono, gdyż takowey nie było i nie ma, a więc blankiet przez żałującego złokowany, (tak równie jak Sochera Alperna wydany został) powinien był bydź powrócony, lecz ponieważ Starozakonny Dawid Szyfres za karteczką w roku 1816 Augusta 2go dnia z terminem opłaty w dniu 2 8bra tegoż roku za wzięty materyał cegły rubli srebr. 31 zawiniwszy i niezapłaciwszy chciał pokwietować należność takową, mitrężąc zwrót w lokacie będącego blankietu, przeto okoliczność dopomnienia się zwrótu, zostawiona poznieyszemu czasowi. Stało się, że Dawid Szyfres zszedł z tego świata, żałujący po zgonie jego w roku 1824 pozywał do sądu duchownego syna obżałowanego Leybę. Sąd duchowny dekretem swym w dniu 14 8bra kazał oddać blankiet żałującemu do rąk, a gdy zwrot nienastąpił w dniu 17 tegoż roku 1824 miesiąca 8bra zaniważnił rzeczony nieraz blankiet, obwieścił w szkole i przyszkołkach, aby nikt nie nabywał; w roku nakoniec przeszłym 1832 Maja 10 dnia żałujący znowu pozywał do Sądu duchownego, w którym obżał. zeznał się że ów blankiet znalazł w papierach po swym oycu i przyrzekł złożyć w ręce Starozakon. Mowszy Długacza dla dopomnienia się o jakieś pretensye, na co i wydał własnoręczny swóy rewers; tymczasem ani zwrotu żałującemu, ani zaręczoney lokaty niedopełnia, a zatém zmusza żałującego z powodu osnutego projektu zapisania na blankiecie wexlu na czyjekolwiek imie i ztąd czynić się mogącey prozekucyi do zaniesienia ninieyszego oświadczenia, że jak blankiet z interessu powyższego wziął swe nastanie, jak po upłynieniu kontraktu nierościli, nieroszczą i niemogą czynić żadnych pretensyi, a ztąd znikczemnieniu i powrótowi ulega, tak gdyby nikomu nie był wydany, lub wlewkowany pod nieważnością, Publiczność wiedziała, żałujący przez ninieysze oświadczenie zawiadamia, i że o nieważność i powrót blankietu jak również o zapłacenie należnych rubli srebr. 31 za karteczką z procentami przez obżałowanego oyca wydaną czynić dopominek będzie, ostrzega i takowe oświadczenie przesłać do Kuryera Litewskiego dla zawiadomienia każdego postanawia. Dat jako wyżey Izrael Botkowski.*

Roku 1833 Marca 13 dnia, że ninieysze Oświadczenie jest do protokułu potocznego Sądu powiatowego Grodzieńskiego przyjęte i wpisane w tém Sąd powiatowy Grodzieński należytym podpisem i przyłożeniem Skarbowey pieczęci zaświadcza. Podpisano Судья Богатка, *Sekretarz Staniszewski.* (380)

DODATEK DRUGI

DODATEK DRUGI DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 39.

Wilno dnia 31 Marca v. s. 1833 roku.

A n g l i a.

Londyn dnia 18 marca.

Otrzymano wiadomość, że Hollendrzy z wyspy *S. Eustazyusza* wysłali okręty korsarskie na chwytanie okrętów Francuzkich. Na *Martynice* sposobiono się do użycia prawa odwetu przeciw marynarce Hollenderskiey. Rozeszła się także wieść w *City*, iż Pan *Dedel* wybiera się z powrótem do *Hagi*.

Czytamy w *Courrier*: „Jest rzeczą pewną, jakeśmy o tém donieśli już wczoray, że P. *Dedel* nie został opatrzony obszernieyszém pełnomocnictwem, jak P. *Zuylen*. Dziennik *Sun* potwierdza dzisiay nasze wczoraysze twierdzenie, donosząc, iż P. *Dedel* ma sobie udzielone te same instrukcye, co jego poprzednik. Xiążę *Talleyrand* i Lord *Palmerston* mieli okazać Posłowi Hollenderskiemu swoje zadziwienie, a nawet niechęć, dowiedziawszy się o tym stanie rzeczy; znikła też wszelka nadzieja załatwienia sporu i przez tego pełnomocnika, P. *Dedel* postanowił opuścić *Londyn*, czeka jeszcze tylko na kuryera, od czego zależeć będzie, czy przyydzie do dalszych układów, lub do opuszczenia Anglii."

Otrzymaliśmy wiadomość z *Tulonu*, że flota Francuzka otrzymała rozkaz udania się do *Bosforu*.

Słychać o zmianie naszego ministeryum; utrzymują z pewnością, iż Lord *Palmerston* ma wystąpić.

— *Dnia 19* —

Kanclerz skarbu, deputowanym stolicy, dopraszającym się o zniesienie podatku od domow i okien, oświadczył, że przed wniesieniem budżetu, nic o tém ostatecznego powiedzieć nie można.

— *Dnia 22* —

Na posiedzeniu Izby Niższey d. 20 przyjęto punkta bilu o uśmierzeniu rozruchow Irlandyi od 11go do 23go bez głosowania: różne dodatki P. *O' Connela* przyjęto z zadowoleniem.

U Królowey był wczora drugi w tym roku wieczór, na którym między innemi wyższemi osobami, znaydowała się także Xiężna *Kent* i Xiążę *Gloucester*. Uważają, że damy przy tey okoliczności były ubrane tylko w materye fabryk Angielskich i Irlandzkich. Pan *Dedel* był także Królowey przedstawiony.

Cała zjednoczona flotta powróciła znowu d. 19 do *Deal*, także fregata *Scout*, która odpłynęła w sobotę z depeszami od rządu do Admirała *Sartoriusa*. Chcą ztąd wnioskować, że układy z Panem *Dedel* wzięły pomyślnieyszy obrót, jednak nie można jeszcze nic pewnego o tém powiedzieć. Fregata Francuzka *Syrena* odpłynęła do *Cherbourg* z wice-admirałem *Villeneuve*, dla naprawy. Pan *Pulteney Malcolm* opuścił za urlopem swóy okręt *Donegal* na kilka dni, pod ten czas popłynął tenże do *Scheerness* dla naprawy. Okręt *Malabar* zgubił przy brzegu hollenderskim kotwicę i popłynie zapewne do *Portsmouth* dla odzyskania tey straty. Reszta okrętów stoi w *Deal* na kotwicy; przypłynął jeszcze do nich Francuzki bryg wojenny.

Statek pocztowy z *Lisbony*, przywiózł gazety i listy z dnia 2 marca, które zapewniają, że admirał *Sartorius* złoży naczelne dowództwo nad flottą.

Utrzymują, że odwiedziny w *Bruxelli* przez Królową Francuzką miały na celu *nawrócenie religiyne*.

Wczoray otrzymali PP. *Briscoe* i *Hawes* w Izbie Niższey pozwolenie, do wprowadzenia bilu, względem zaliczeń, na ukończenie Tunelu (drogi pod *Tamizą*.) (*G.W.*)

— *Dnia 23* —

Król udzielił wczoray posłuchanie hrabiemu Grey, lordowi Graham i hrabiemu Konnoul.

P. Dedel, Poseł Hollenderski, miał dnia 19 t. m. długą naradę z Posłem Cesarsko-Rossyyskim.

Donoszą z Charlestonu: „Z 42,000 zdolnych do głosowania mężów Południowey Karoliny, oświadczyło się za uniją 17,000, a przeciw uni 25,000. Pierwsi, stronnicy unii i istniejących praw, postanowili pozostać wiernymi zjednoczeniu, i polegają na wsparciu Zjednoczonych Stanów. Nayznakomitsi mężowie tego stronnictwa, nie tylko się śpiesznie uzbrajają, lecz nadto poczynili testamenta, i oczekują zaczepki strony przeciwney." (*G.C.*)

Rzeczy Niderlandzkie.

Bruxella d. 22 marca.

Onegday ukazał się P. *Thorn* po pierwszy raz w Senacie, gdzie z radością przyjęty został.

Poseł Francuzki P. *Latour-Maubourg* wyjechał ztąd dziś do *Paryża*.

— *Dnia 23* —

Syn Margrabiego *Lansdowne*, Lord *Henry Fitz-Maurice*, przejeżdżał tędy w tych dniach z depeszami do *Berlina*.

— *Dnia 25* —

Journal d'Anvers donosi: — „Stan rzeczy i umysłów w różnych częściach świata politycznego, kazałby się spodziewac pokoju trwałego na przyszłość, gdyby nieszczęsna sprawa Hollendersko-Belgiyska nie przymusiła nas powątpiewać o trwaniu tey powszechney zgodności." (*G.W.*)

Haga d. 23 marca.

Dom handlowy w *Rotterdamie* otrzymał pismo ze *Smyrny* z dnia 20 lutego, według którego Egipcyanie dniem wprzódy tam weszli i z radością przyjęci zostali; spokoyność i porządek nie przestał się utrzymywać wszędzie. (*G.W.*)

H i s z p a n i a.

Madryt dnia 12 marca.

Naystarszy syn Infanta *Don Carlos*, zdaje się bydź teraz przedmiotem wszelkich życzeń i nadziei dyplomatyki. Mówią o zamęzciu, które proponowano w Anglii, miano także wyrazić pewne życzenia z Północy. Zresztą Apostolscy zasadzają na tych Xiążętach wszelkie nadzieje.

W pierwszych dniach przyszłego miesiąca wyjedzie Dwór ze stolicy, dla przepędzenia piękney pory roku w *Aranjuez*. Królowa rozkazała wystawić pyszny pałac w bliskości *Vista Alegre*. (*G.W.*)

Nadworna gazeta zawiera mnóztwo adressów dziękczynnych do Króla, za ogłoszenie rozpraw Kortezów w roku 1789; pomiędzy któremi znaydują się adressa Jeneralnego Kapitana Galicyi, Hrabiego Carthagena (Morillo), Arcy Biskupa Walencyi, Biskupów z Kadyxu, Kordowy, Barcellony, Tarragony, Tortozy, Toledo, Burgos, Kartageny, Badajoz, Saragossy, Zamory, i 29 różnych miast. (*G.C.*)

G r e c y a.

Zante dnia 4 lutego.

Biskup Rzymsko-Katolicki, który ztąd wyjechał do *Nauplii*, dla złożenia hołdu Królowi Greckiemu, jako Głowa Kościoła Katolickiego w Morei, ma sobie poruczone tajemne polecenia. (*G.W.*)

O g ł o s z e n i a.

1 Od Kijowskiey Izby Powszechney Opieki ogłasza się, iż w niey będzie się przedawał z publicznego targu drewniany dom na murowanym fundamencie w 1szey części miasta Kijowa położony, należący do Kijowskiey kupieckiey żony wdowy Matrony Iwańskiey, za niepłacenie przez nią długu tey Izbie 1,713 rubli 55 kopiejek assygnacyami; a zatém życzący kupić wyrażony dom, aby przybywali dla targów do tey Izby na terminy, jakie mają bydź przeznaczone we cztéry miesiące.

Dożywotni Członek M. Malewski.

Deputat Szymanowski. (418)

1 Izba Skarbowa Gubernii Grodzieńskiey, podaje do wiadomości: że znaydujące się w Szczuczyńskiey Aptece, w Powiecie Lidzkim położoney medykamenta in crudo, jako też naczynia, sprzęty i wszelkie apparata, sprzedawać się będą przez publiczną licytacyę— Życzący zatém one nabydź, raczą przybydź do miasteczka Szczuczyna w dniu 5tym, a do ninieyszey Izby w dniu 12tym junii roku bieżącego, jako w terminach do tey że licytacyi przeznaczonych — Roku 1833 marca 28go dnia.

Jakób Baranowski Sowietnik.
W czynności Sekretarza W. Steckiewicz.
Michał Affanassowicz Pomocnik Sekretarza Wydziału Gospodarczego. (432)

---

1 Od Wołyńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż położony w Wołyńskiey Gubernii Krzemienieckim powiecie nieruchomy majątek pojezuicki, nazwany Surażski Klucz, zawierający w sobie 586 dusz włościan, oceniony 104,166 rubli 66½ kop. sr.; dla nieakuratności właścicieli w płaceniu od tey summy w rok po sześć procentów, tojest: 6,250 srebr., przeznaczony do oddania innym życzącym wziąć pomieniony majątek w dzierżawę, aby przybywali do Wołyńskiey Skarbowey Izby dla targów, na termin 5 dnia miesiąca Czerwca teraźnieyszego 1833 roku.

Sowietnik Doroszenko.
Sekretarz Kiryczenko. (417)

---

1 Roku 1833 miesiąca marca 27go dnia, Sąd Powiatowy Exdywizorski Kowieński massy funduszu Chłopickich zawiadamia, iż w dniu czternastym następnego miesiąca kwietnia, ogłosi oczywisty w sprawie konkursowey Chłopickich wyrok — Podpisano Prezydujący Exdywizor Syruć — Xiądz Wincenty Dowtortt Deputat duchowny — Radca Honorowy Sędzia Powiatowy Hulewicz — Assesor Powiatowy Felix Kulesza.

O zgodności Świadczę: Regent Antoni Jacuński. (433)

---

1 Sąd Powiatowy Upitski, w skutek rozporządzenia Zwierzchności ogłasza, że na przedmiot uzyskania zaległości, liczącey się po dekrecie exdywizorskim majątku Jotayń zeszłego Ignacego Szukszty Marszałka — Kościołowi Szymberskiemu i za procenta sukcessorom X. Biskupa Kossakowskiego należney, odbywać się będzie na dniu 24tym, 25tym i 26tym następującego miesiąca apryla teraznieyszego roku publiczna licytacya sched, na których takowa liczy się zaległość, jako to: dla WW. Nagurskiego, Lenkiewicza, nieletnich Konczow, Toczyłowskich, Tournowa, Bohusza, Toczyłowskiego, Turów, Leona Dombrowskiego, Pietkiewiczów, Jana Huby, Sopoćki, Pieślaków, Fronckiewiczów, Gulbińskich, Xiędza Walentynowicza za Samuelewicza, sukcessorów Brazdziunow — pomienionym dekretem wydzielonych w majętności Jotayniach i wsiach położenie mających — Życzący przeto za gotowe pieniądze nabydź dziedzictwo w ogóle lub po szczególnie tych wydziałow — zechcą na termina wyrażone jawić się w Izbie Sądowey, w Kancelaryi zaś tego Sądu potrzebne o lokacyach znaydą objaśnienie.

Zasiadający Wereszczyński.
Zasiadający Jasieński.
Zasiadający Baszkiewicz.
Za Sekretarza Leopold Jakubowski. (427)

---

1 Mińskiey Gubernii od Słuckiego Ziemskiego Sądu objawia się, iż w Słuckim Powiecie wzięty człowiek, bez okazania na piśmie świadectwa, *Marcin Jana syn Kulikow*, który się powiadał rodem Kamieniecko-Podolskiey gubernii Haysyńskiego powiatu wsi Słobody Xięcia Jana Czartoryskiego, wieku lat 20 i następujące przymioty: wzrostu 2 arszyny 6¼ wierszków, nosa miernego, twarzy czystey, białey, okrągłey, oczu szarych, włosów na głowie ciemnorusych, brody nie goli, na lewey ręce przy małym palcu mała brodawka; jakowy człowiek utrzymuje się w Słuckiey mieyskiey turmie i postanowiono uczynić sprawkę stosownie do jego powiadania, o czém i pisano 13 i 31 dnia do Haysyńskiego Ziemskiego Sądu. Lutego 10 dnia 1833 r.

Assesor Szczepanowski.
Sekretarz Brodowski. (411)

---

1 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniejszém ogłasza się, iż w Bessarabskim Obwodzie wzięty 1833go roku, za nieokazanie na piśmie świadectwa człowiek *Trofim Zwierow*, mieysca urodzenia nie pamiętający, który przymiotów następnych: wzrostu 2 arszyny 5½ wierszkow, włosy na głowie i brwiach światło-ruse, oczy szare, broda i wąsy przebijają się, twarzy czystey, nos i gęba mierne, wieku lat 23. — Marca 10go dnia 1833go roku.

Sowietnik Tarańczuk.
Sekretarz Dżumiński (428)

Nowe Dzieła.

Z Drukarni Marcinowskiego wyszło nowe dzieło i można dostać w Kantorze Gazety Kuryera Litewskiego, pod tytułem:

RACHMISTRZ GOSPODARSKI,

czyli o Rejestraturze i Rachunkach Ekonomicznych, zastosowanych do większych i mnieyszych majętności, ku potrzebie samych właścicieli lub ich officyalistów; jakoto: ekonomów; pisarzów: gorzelnianego, browarnego, propinacyynego, prowentowego, fabrycznego i włościańskiego; oraz nadleśnego; kassyera; rachmistrza i rządcy czyli kommissarza. Z dołączeniem potrzebnych wzorów na rejestraturę i rachunki Tablic XXIX. przez *Józefa Dyrmonta.*

Cena srebrem Rub. 1. Kop. 50.
z przesłaniem pocztą 1. — 80.

Prenumerata.

Od dnia 1go następującego miesiąca Kwietnia, zaczyna się drugi Kwartał roku bieżącego i odnowienie prenumeraty Kwartałowey na Gazetę Kuryera Litewskiego. Cena zwyczayna:

Z pocztą. . . . . srebrem rubli 4.
Bez poczty . . . — — — 2. k. 25.

DODATEK TRZECI

OGŁOSZENIA.

Objawienie od Wileńskiego Policmeystra.

2. Chociaż dwukrotnie pośrednictwem Policyi objawiono mną ażeby mieszkańcy tuteyszego miasta jawili się do mnie dla odebrania należnych im za wypieczenie sucharow pieniędzy, lecz dla rychleyszego rozdania onych, objawiam jeszcze i w Kuryerze Litewskim, z tém ażeby pośpieszniey przybywali codziennie o 4 godzinie z południa z należytemi świadectwami i prawnemi plenipotencyami.

Полицмейстеръ Ожиговъ. (426)

---

2 Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż dla wzięcia w Mińskiey gubernii utrzymywania przy Ziemskich Sądach koni, mianowicie: kładąc dla każdego Sprawnika po 3, a dla Assesora po 2 konie, w ogóle po 18, dla Bobruyskich Niższych Sądów: statecznego 15 i czasowego 11, w ogóle w gubernii 148 koni, za summę Naywyżey utwierdzoną 29,191 rubli 66½ kopiejek assygnacyami, postanowiono odbyć targi pierwsze dwa 17go i 19go Maja 1833 roku w Powiatowych Sądach pod prezydencyą Powiatowych Marszałków Dworzańtwa, a ostatni z przetargiem, 6go i 8go następującego Czerwca, w Mińskiey Skarbowey Izbie; a zatém życzący zechcą przybydź do wyrażonych sądowniczych mieysc na wyżey pomienione terminy z pewnemi załogami, gdzie im będą objawione i kondycye na ten przedmiot sporządzone. Marca 22 dnia 1833 roku.

Assesor Felicyan Arcimowicz.
Sekretarz Amalicki.
Naczelnik Stołu Wincenty Bylewski. (412)

2 Od Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż włoczęga Jan bez nazwiska, dla nieodkrycia prawdziwego swojego mieysca urodzenia, wiedzy lub gromady, do którey należy, wyrokiem tuteyszego Powiatowego Sądu, utwierdzonym przez Naczelnika Gubernii, na osnowie przedpisania Pana Ministra Spraw Wewnętrznych, odesłany do Miasta Nikołajewa dla skompletowania 1go aresztanckiego bataljonu. Przymiotów następnych: wieku lat 45, wzrostu 2 arszyny 6 wiersz., twarzy podługowatey, ospowatey, włosów ciemnorusych, oczu szarych. Marca 20 dnia 1833 roku.

Za Sekretarza A. Porcyanko.
Powytczyk Wolski. (414)

---

2 Od Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż włoczęga *Jan Sidłowski*, dla nieodkrycia prawdziwego swojego mieysca urodzenia, wiedzy lub gromady, do którey należy, wyrokiem tuteyszego Powiatowego Sądu, zatwierdzonym przez Naczelnika Gubernii, na osnowie przedpisania Pana Ministra Spraw Wewnętrznych, odesłany do Miasta Nikołajewa dla skompletowania 1go aresztanckiego bataljonu, przymiotów następnych: wieku lat 28, wzrostu 2 arsz. 7 wiersz., twarzy okrągłey, ospowatey, oczu szarych, włosów ciemnorusych. Marca 20 dnia 1833 r. Za Sekretarza A. Porcyanko.

Powytczyk Wolski. (416)

---

2 Od Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż włoczęga Mateusz Szkłowski, dla nieodkrycia prawdziwego swojego mieysca urodzenia, wiedzy lub gromady do którey należy, wyrokiem tuteyszego Powiatowego Sądu, zatwierdzonym przez Naczelnika Gubernii, na osnowie przedpisania Pana Ministra Spraw Wewnętrznych, odesłany do Miasta Nikołajewa dla skompletowania 1go aresztanckiego bataljonu, przymiotów następnych: wieku lat 20, wzrostu 2 arszyny 3 wierszki, twarzy białey, włosów ciemnorusych, oczu szarych, innych przymiotów nié ma. Marca 20 dnia 1833 roku.

Za Sekretarza A. Porcyanko.
Powytczyk Wolski. (415)

---

2 Dworzańska Rossieńska Opieka wypełniając Ukaz Wileńskiego Guberńskiego Rządu, dnia 18 Februaryi roku teraźnieyszego, za N. 17,703 nastały — Wzywa dziedziców Sched Exdywizyów niżey wyrażonych, ażeby w przeciągu jednego miesiąca objawili w ninieyszey Opiece swoją determinacyą — Czy sami przedsiębiorą długi Skarbowe na tych schedach liczące się opłacić, czy też zgadzają się na wyprzedaż takowych Sched z Publiczney Licytacyi. — Po upływie zaś miesiąca od pory ogłoszenia, Opieka nieomylnie spełni Naywyżey zatwierdzoną 1821 roku Organizacyą o majątkach zaremanentowanych.

Schedy po Exdywizyi Syrutyskiey: Konczów, Korgowdów i Dragałów, Czarnowskiey, Klimaszewskiego, Siechienia, Kukiewicza, Sienkiewicza, Bohuszewicza, Jatowtowey, Mackiewicza, Leonowiczówny, Kossakowskiego, Krzywobłockiego, Przewłockiego, Raczkowskiego, Roszczewskiego, Gierynga, Strawińskiego, Kontowta, Dowtorta, Pietkiewicza.

Schedy po Exdywizyi Średnickiey: Grunerta, Gierynga, Karnera, Gastela.

Scheda po Exdywizyi Czekiskiey: Heleny Billewiczówny.

Schedy po Exdywizyi Zamkowey: Koniuszewskiego, Billewicza, Rogowskich, Kossakowskiego, Walickich, Puhaczewskich, Paszkiewicza, Dowiatta, Żabiełły Marszałka, Gruzewskiego.

Assesor Sądu Ptgo Rossień. Jan Dowgird.
Za Sekretarza Dowgwiłłowicz. (409)

2 Повѣренной Адмирала Чичагова Отставной флота Капитанъ Подколзинъ, вызываетъ желающихъ на принятіе въ арендное содержаніе, состоящихъ въ распоряженіи его по Городу Свенціянахъ, торговыхъ и питейныхъ сборовъ или пропинаціи; почему таковыя желающія благоволятъ являтся въ квартиру его Подкользина, состоящую въ домѣ Костры, для означенныхъ торговъ въ сроки: 5го и 6го числъ будущаго Апрѣля мѣсяца, отъ 9ти до 11ти часовъ утра, гдѣ предъявлены будутъ кондиціи и табель, по коей производится будутъ торговой сборъ, послѣдней-же и окончательной по сему торгъ назначается 9го числа тогожъ Апрѣля мѣсяца.

Plenipotent Admirała Czyczagowa, Odstawny floty Kapitan Podkołzin, wyzywa życzących przyjąć w arendę targowy pobór i propinacyę w Mieście Swięcianach, zostające w je-

go rozporządzeniu — Każdy zatém z życzących raczy przybyć do kwatery jego Podkołzina w domie Kostry na targi odbywać się mające 5go i 6go Apryla miesiąca od 9tey do 11tey godziny zrana gdzie zostaną objawione kondycye i taksa, podług jakowey ma się odbierać targowe; dla ukończenia zupełnego takowych targow naznacza się dzień 9ty tegoż miesiącą Apryla.

Полицмейстеръ Ожиговъ. (424)

---

2 *Oświadczenie Jana de Neve Professora b. Uniwersytetu Wileńskiego zanosi się z okoliczności takiey — Oświadczający się skutkiem dekretow zapadłych i rozporządzeń władz Rządowych, gdy za swoją należność od JOO. XX. nie żyjącego Ludwika oyca i Leona syna Radziwiłłow udał się do zajęcia majątku Pociejek w Powiecie Słuckim na tradycyą wskazanego, całą przeciwność znalazł w osobie Regenta Bukraby, imieniem jakoby Xięcia Leona działającego — Na zaniesioną o tém przez oświadczającego się wiadomość do Xięcia Leona Radziwiłła, tenże Xiąże Radziwiłł listem 17go bieżącego miesiąca z Sankt-Petersburga dattowanym, nie tylko upewnił, że nigdy żadnego poruczenia rzeczonemu Plenipotentowi W. Bukrabie przeciwko interessowi mojemu niedawał, ale nadto udzielił oświadczającemu się mocy imieniem Xięcia opublikować przez Gazetę Kuryera Litewskiego, iż wydana niegdyś plenipotencya W. Regentowi Bukrabie ustała, i tenże W. Bukraba w interessach Xięcia działać bynaymniey nie może — Ta okoliczność, odkrywająca stan interessu oświadczającego się z Xięciem Leonem, gdy do przedsięwzięcia krokow przyzwoitych w dalszym postępie interessu zniewala, tym czasowie całą dotychczasową czynność W. Bukraby manifestując w naybliższych aktach Sądowych, mocą mi udzieloną niniejsze oświadczenie przez Gazetę Kuryera Litewskiego publikuję. — Datt 1833 roku miesiąca marca 27 dnia.*

Radzca Dworu Professor de Neve.

Roku 1833 miesiąca marca 27 dnia, przed Sądem Powiatowym Wileńskim stawając osobiście W. Jan de Neve Professor b. Uniwersytetu Wileńskiego, niniejsze oświadczenie po rezolucyi Sądowey wpisać do protokułu podał i one w tymże protokule własnoręcznie podpisał.

Assesor Jan Czyż.

Wileńskiego Powiatowego Sądu Regent Tomasz Stempkowski. (425)

---

2. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Jan Zaleski*, który się mianował Wileńskim mieszkańcem, co się przez sprawkę niesprawiedliwiło, za włóczęgę, wyrokiem sądowym odesłany do Nikołajewa dla skompletowania 1go Aresztantskiego batalionu, przymiotów następnych: wzrostu 2 arsz. 6¼ wiersz., twarzy białey, okrągłey, oczu szarych, nosa miernego, włosow na głowie rusych, wieku liczy lat 19. Marca 16go dnia 1833 roku.

Sowietnik Ławrowski.

Sekretarz Jamont.

Naczelnik Stołu Leonowicz. (391)

---

2. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Iwan Kazimirow*, który się mianował włościaninem Smoleńskiey Gubernii Hżatskiego powiatu wsi Seryna obywatela Michałowskiego za włóczęgę i niedowiedzenie swojego pochodzenia wyrokiem sądowym oddany do woyskowey służby, przymiotów następnych: wzrostu 2 arszyny, 3½ wiersz., twarzy pełney, okrągłey, nosa i gęby średniey, włosów ciemnorusych lat 25. Marca 16 dnia 1833 roku.

Sowietnik Ławrowski.

Sekretarz Jamont.

Naczelnik Stołu Leonowicz. (392)

---

2. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Żyd *Szaja Faysztejn*, który się mianował rodakiem Podolskiey Gubernii z miasta Chmielnicka, za włóczęgę i niedowiedzenie swojego pochodzenia wyrokiem sądowym oddany do woyskowey służby, przymiotów następnych: wzrostu 2 ar. 3⅝ wiersz., twarzy okrągłey małey, nosa i gęby miernych, oczu karych, włosow na głowie, wąsach i brodzie czarnych, lat 20. Marca 18 dnia 1833 roku.

Sowietnik Ławrowski.

Sekretarz Jamont.

Naczelnik Stołu Leonowicz. (392)

---

2. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Antoni Wasiljew Tokarew*, który się mianował włościaninem Niżegorodzkiey Gubernii, Arzamaskiego powiatu wsi Wyjezdowa, obywatela Grafa Sołtykowa, za włóczęgę i niedokazanie swojego pochodzenia, wyrokiem sądowym oddany do woyskowey służby, przymiotów następnych, wzrostu 2 arsz. 7½ wiersz., twarzy podługowatey, ospowatey, nosa długiego, oczu szarych, włosow ciemno-rusych, lat 33. Marca 18 dnia 1833 roku.

Sowietnik Ławrowski.

Sekretarz Jamont. (392)

Naczelnik Stołu Leonowicz. (392)

---

2. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Grzegorz Frydryka syn*, który się mianował rodakiem naprzód miasta Lipawy, a potém Królestwa Pruskiego z miasta Kłeypedy, za włóczęgę i niedowiedzenie swojego pochodzenia wyrokiem sądowym odesłany do Nikołajewa dla skompletowania 1go Aresztantskiego batalionu, przymiotów następnych: wzrostu 2 arsz. 4⅜ wiersz., twarzy okrągłey, nosa i gęby średnich, oczu szarych włosow na głowie ciemno-rusych, lat 25. Marca 18 dnia 1833 roku.

Sowietnik Ławrowski.

Sekretarz Jamont.

Naczelnik Stołu Leonowicz. (392)

---

2. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Iwan Michaylow*, który powiadał że mieysca swojego urodzenia i do kogo należy nie wie, za włóczęgę wyrokiem sądowym odesłany do Nikołajewa dla skompletowania 1go Aresztantskiego batalionu przymiotów następnych: wzrostu 2 arsz. 5½ wiersz., twarzy czystey, pełney, okrągłey, nosa miernego, oczu szarych, włosow na głowie, wąsach i brodzie ciemnorusych, lat 33. Marca 18 dnia 1833 roku.

Sowietnik Ławrowski.

Sekretarz Jamont.

Naczelnik Stołu Leonowicz. (392)

---

2. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Michał Jankowski*, który się mianował rodakiem Wileńskiego powiatu ze wsi Kiłek za

włoczęgę i niedowiedzenie swojego pochodzenia, wyrokiem sądowym odesłany do Nikołajewa dla skompletowania 1go Aresztantskiego batalionu, przymiotów następnych; wzrostu 2 arszyny 7 wiersz., twarzy czystey, okrągłey, nosa i gęby śrzedniey, oczu światło-szarych, włosow na głowie światło-rusych, lat 24. Marca 18 dnia 1833 roku.

Sowietnik Ławrowski.
Sekretarz Jamont.
Naczelnik Stołu Leonowicz (392)

2. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Ignacy Kuleszycki*, który się mianował rodakiem Smoleńskiey Gubernii, Krasnego powiatu skarbowego miasteczka Nikolska, za włoczęgę i niedowiedzenie swojego pochodzenia, wyrokiem sądowym odesłany do Syberyi na osiedlenie, przymiotów następnych: wzrostu 2 ar. 3 wiersz., twarzy okrągłey, czystey, staruszkowatey, nosa śrzedniego, oczu szarych, małych, włosow na głowie i brodzie czarnych z przebijającą się siwizną, na wąsach świetleyszych, na prawey ręce na łokciu i koło niego czerwone znaki od uderzenia, lat 50. Marca 18 dnia 1833 roku.

Sowietnik Ławrowski.
Sekretarz Jamont.
Naczelnik Stołu Leonowicz. (392)

2. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Marko Sokołow*, który się mianował mieszczaninem St. Petersburskiey Gubernii z miasta Carskiego Sieła, za włoczęgę i nieokazanie swojego pochodzenia, wyrokiem sądowym odesłany do Syberyi na osiedlenie, przymiotów następnych: wzrostu 2 arsz. 6½ wiersz., twarzy podługowatey, chuderlawey, nosa długiego, oczu błękitnych, włosow na głowie i wąsach światłorusych, brodę goli, na brzuchu rodzime piętno nakształt brodawki 49 lat. Marca 18 dnia 1833 roku. Sowietnik Ławrowski.

Sekretarz Jamont.
Naczelnik Stołu Leonowicz. (362)

2 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Piotr Łosiew*, który się mianował rodakiem Estlandzkiey Gubernii, Okolnikolskiego Powiatu, dworu Somny do obywatela Augustyna Barona Wrangela należącego, za włoczęgę i niedowiedzenie swojego pochodzenia, wyrokiem Sądowym odesłany do Syberyi na osiedlenie — przymiotów następnych: wzrostu 2 arszyny 9 wierszkow, twarzy podługowatey, białey, czystey, nosa wielkiego, oczu szarych, włosow na głowie ciemno-rusych, na wąsach i bakembardach ryżowatych, brodę goli, lat 46. — Marca 18 dnia 1833 roku.

Sowietnik Ławrowski.
Sekretarz Jamont.
Naczelnik Stołu Leonowicz. (392)

2 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Jerzy Serhiejew*, który się mianował włościaninem Smoleńskiey Gubernii, Hżatskiego Powiatu, wsi Seryna, obywatela Michałowskiego, za włoczęgę i niedowiedzenie swojego pochodzenia wyrokiem Sądowym oddany do woyskowey służby — przymiotów następnych: wzrostu 2 arszyny 2½ wiersz., twarzy okrągłey, chuderlawey, nosa i gęby średnich, oczu szarych, włosow rusych, lat 20. — Marca 18 dnia 1833 roku.

Sowietnik Ławrowski.
Sekretarz Jamont.
Naczelnik Stołu Leonowicz. (392)

3. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu, *Afanasi Derbiczew*, który się mianował rodakiem Mińskiey Gubernii Borysowskiego powiatu, ze wsi Popowki, za włoczęgę i niedowiedzenie swojego pochodzenia, wyrokiem sądowym odesłany do Nikołajewa dla skompletowania 1go Aresztantskiego batalijonu, przymiotów następnych: wzrostu 2 arsz, 7½ wiersz., twarzy chuderlawey, podługowatey, oczu szarych, nosa podługowatego, włosow na głowie, wąsach i brodzie światło-rusych, szczególnych przymiotów nie ma, lat 48. Marca 16 dnia 1833 roku.

Sowietnik Ławrowski.
Sekretarz Jamont.
Naczelnik Stołu Leonowicz. (356)

3. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Fiedor Hryhorjew*, który się mianował włościaninem Smoleńskiey Gubernii, Gżatskiego powiatu, wsi Czernohubca, obywatela Radzcy Honorowego Michała Iwanowicza Poźniakowa, za włoczęgę i niedowiedzenie swojego pochodzenia, wyrokiem sądowym odesłany do Nikołajewa dla skompletowania 1go Aresztantskiegó batalionu, przymiotów następnych: 2 arsz. $5\frac{1}{8}$ wiersz., twarzy chuderlawey, podługowatey, oczu szarych, nosa wielkiego, włosow ciemno-rusych, szczególnych przymiotów nie ma, wieku liczy lat 71. Marca 18 dnia 1833 roku.

Sowietnik Ławrowski.
Sekretarz Jamont.
Naczelnik Stołu Leonowicz. (356)

3. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu, *Nikołay Iwanow*, który powiadał, że mieysca urodzenia i do kogo należy nie wie, za włoczęgę, wyrokiem sądowym odesłany do Nikołajewa dla skompletowania 1go Aresztantskiego batalionu, przymiotów następnych; wzrostu 2 ar. 4 wiersz., twarzy okrągłey, oczu szarych, nosa miernego, włosów na głowie ciemno-rusych, wieku liczy lat 19. Marca 16 dnia 1833 roku.

Sowietnik Ławrowski.
Sekretarz Jamont.
Naczelnik Stołu Leonowicz. (356)

3. *Edward Berkmann*, który się mianował rodakiem Królewstwa Pruskiego z miasta Tylży, za włoczęgę i niedowiedzenie swojego pochodzenia, wyrokiem sądowym odesłany do Nikołajewa dla skompletowania 1go Aresztantskiego batalionu, przymiotów następnych: wzrostu 2 arsz., 2 wiersz., twarzy okrągłey, oczu karych, nosa i gęby średnich, włosow na głowie, brwiach i brodzie ciemno-rusych, wieku liczy lat 35. Marca 16 dnia 1833 roku.

Sowietnik Ławrowski.
Sekretarz Jamont.
Naczelnik Stołu Leonowicz. (356)

131

3. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu, *Andrzey Uszycki*, który powiadał, że mieysca urodzenia i do kogo należy nie wie, za włoczęgę wyrokiem sądowym odesłany do Nikołajewa dla skompletowania 1go Aresztantskiego batalionu, przymiotów następnych: wzrostu 2 arsz., 3 wiersz., twarzy okrągłey, nosa długiego, oczu szarych, włosów na głowie i brwiach czarnych, z przodu nie ma trzech zębów, liczy wieku lat 28. Marca 16go dnia 1833 roku.
Sowietnik Ławrowski.
Sekretarz Jamont.
Naczelnik Stołu Leonowicz. (356)

3. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu, *Elżbieta Nikołajewna*, która powiadała, że mieysca urodzenia i należności nie wie, za włoczęgę odesłana do Syberyi na osiedlenie, przymiotów następnych: wzrostu 2 ar. 1 wiersz, twarzy okrągłey, pełney, czerwoniawey, oczu światło-szarych, nosa małego, włosów na głowie i brwiach światło-rusych, wieku liczy lat 20. Marca 16 dnia 1833 roku.
Sowietnik Ławrowski.
Sekretarz Jamont.
Naczelnik Stołu Leonowicz. (356)

3. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Marcin Kontrym*, który powiadał, że mieysca urodzenia i należności nie wie, wyrokiem sądowym odesłany do Nikołajewa, dla skompletowania 1go Aresztantskiego batalionu przymiotów następnych: wzrostu 2 arsz., 6 wiersz., twarzy podługowatey, nosa długiego, oczu błękitnych, włosów ciemno-rusych, powiadał, że ma wieku lat 52. Marca 11 dnia 1833 roku.
Sowietnik Ławrowski.
Sekretarz Jamont.
Naczelnik Stołu Leonowicz. (356)

3. Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu ninieyszém ogłasza się, iż w Bessarabskim Obwodzie wzięci przeszłego 1832 roku za nieokazanie piśmiennych świadectw dway ludzie *Iwan Nieznayka, i Wasil Naydenko*, który przymiotów następnych: 1szy Nieznayka wzrostu wyżey średniego, włosow na głowie ciemnorusych, oczu ciemnobłękitnych, długolicy, ospowaty, gęba zwyczayna, nos cienki, i 2gi Naydenko wzrostu średniego, okrągłolicy, oczu szarych, włosow na głowie, brwiach i wąsach ciemnorusych, na prawém ramieniu od uderzenia ma znak, wieku lat Nieznayce 23, a Naydzience 20. Lutego 18 dnia 1833 roku.
Sowietnik Taraucsuk.
Sekretarz Dżumiński. (365).

3. Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu ninieyszém ogłasza się, iż w Bessarabskim Obwodzie wzięty przeszłego 1832 roku za nieokazanie na piśmie świadectwa człowiek *Nikołay Curkan*, który przymiotów następnych: wzrostu 2 arszyny $5\frac{3}{8}$ wierszkow, włosów na głowie ciemnorusych, brwiach rusych, nos nieco na prawę stronę krzywy, oczu żółtawych, twarz czysta, wieku lat 45. Lutego 24 dnia 1833 roku. Sowietnik Taranczuk.
Sekretarz Dżumiński. (366).

3. Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu ninieyszém ogłasza się, iż w Bessarabkim Obwodzie wzięty przeszłego 1832 roku, za nieokazanie na piśmie świadectwa człowiek *Iwan Tabaczkow*, oddany pod sąd za włoczęgę i fałszywe o sobie powiadanie, który przymiotów następnych: wzrostu 2 arszyny $4\frac{1}{2}$ wierszkow, włosy na głowie, brwiach, i wąsach światłoruse, na brodzie nieco ryżowate, twarzy ospowatey, oczu szarych, nosa cienkiego, lat wieku 27. Lutego 24 dnia 1833 roku.
Sowietnik Przybylski.
Sekretarz Dżumiński. (367).

3. Mohilewska Izba Powszechney Opieki obwieszcza, iż w niey we cztéry miesiące od poźnieyszego wydrukowania tego ogłoszenia, będzie się przedawał oddany na ewikcyą za uchybieniem terminu majątek obywatela Wincentego Hadowskiego, Mścisławskiego powiatu w Szamkach 52 duszy mezkiey płci ze wszystkiemi należnościami, oceniony 7850 rubli assygn. Sekretarza Pomocnik Orzeszko.
Kancellarzysta Rimski-Korsakow. (402)

3. Mohilewska Izba Powszechney Opieki obwieszcza, iż w niey będzie się przedawał w 4ry miesiące od późnieyszego wydrukowania tego ogłoszenia oddany na ewikcyą za uchybieniem terminu majątek obywateli Maryanny i jey synow Stanisława i Ludwika Mackiewiczów, Mścisławskiego powiatu we wsi Czarnausach 23 dusz mezkiey płci, oceniony w dziesięcioletniey proporcyi 4500 rubli assygn.
Pomocnik Buhaltera Kartawoy. (401)

2 Od Bobruyskiego Ziemskiego Sądu obiawia się, iż w tuteyszym Powiecie wzięty Wasili Andrejew syn Ikonow, który się powiadał rodem Królestwa Polskiego Województwa Suwałk, Jemina Kułowa, że wsi Pohorzelca, tameczným starowiercem, mający wieku lat 26 i następujące przymioty: wzrostu 2 arszyny 4 wierszki, twarzy okrągłey, nosa miernego, oczu szarych, włosow na głowie światło-rusych, że pomieniony człowiek utrzymuje się w tuteyszym ihraźdańskim ostrogu, i postanowiono uczynić stosownie do jego opowiadania sprawkę. O czém przedstawiono do Mińskiego Gubernialnego Rządu. — Lutego 16go dnia 1833 roku.
Assesor Demidow.
Sekretarz Monkiewicz. (406)

4. W domie Baranowiczów, położonym na ulicy Wileńskiey blisko Dobroczynności, jest do najęcia od dnia 23 Apryla appartament, na górze, dosyć wygodny, z kuchnią angielską, staynią, wozownią i dalszemi przynależytościami.
Полицмейстеръ Ожиговъ. (403)

Z przyczyny Świąt Zmartwychwstania Pańskiego, następujący Numer Kur. Lit. wyydzie we Środę.

Drukarnia A. Marcinowskiego.
Dozwala się drukować. Wilno. 1833. d. 31 Marca.
Cenzor Leon Borowski.